

tosquiija

REVISTA DE VILOBÍ, SALITJA I SANT DALMAI - GENER DEL 2011

4 Impacte de la contaminació per compostos nitrogenats en les comunitats de macroinvertebrats aquàtics de l'Alt Onyar 10 Amb les obres de la plaça Vella de Vilobí s'han descobert fragments de ceràmica valenciana dels segles XIV i XV 14 Entrevista a Germà Coenders 17 Troben una capella per a l'aigua beneïda en un mur de l'església de Salitja mentre es disposaven a col·locar-hi el rajol del segle XVIII 19 L'oficina de Caixa de Girona a Vilobí passa a La Caixa al cap de trenta-vuit anys funcionant 28 Crònica gràfica dels Pastorets de Vilobí 44 Coses d'abans i d'ara

Foto de portada:
Fèlix Sánchez Paterna

16
tosquija

Revista trimestral de
l'Ajuntament de Vilobí,
Salitja i Sant Dalmaic
Travessia Casa de la Vila, 1
17185 Vilobí d'Onyar
Telèfon: 972 47 30 26
Fax: 972 47 40 20
ajuntament@vilobidonyar.cat
www.vilobidonyar.cat

Edita: Pascual Editor
tosquija@vilobidonyar.cat

Impressió:
Impremta Pagès

Aquesta publicació és
impresa sobre paper
ecològic:
Couxé Mate de 150 gr.
Tiratge: 1.300 exemplars

ISSN: 1135-1314
Dipòsit legal: GI 439/87

Amb el suport de:

Informació telefònica útil:

EMERGÈNCIES

Ambulàncies	061
Telèfon Únic d'Emergències	112
Atenció ciutadana	012
Mossos d'Esquadra	088
Bombers	085

AJUNTAMENT

Oficines municipals	972 47 30 26
Biblioteca Can Roscada	972 47 36 73
Vigilants	972 47 37 04
Jutjat de Pau (dilluns)	972 47 36 36
Registre Civil	972 47 30 26

ENSENYAMENT

CEIP Josep Madrenys	972 47 32 86
EEl 'El Patufet'	972 47 31 25
IES de SCF	972 84 21 05
La Salle de SCF	972 84 02 94
Bell-lloc de Girona	972 23 21 11
Les Alzines de Girona	972 21 21 62

SANITAT

Dispensari mèdic	972 47 37 43
Farmàcia	972 47 30 08
Hospital Dr. Trueta	972 94 02 00
Hospital Santa Caterina	972 18 26 00
CAP de SCF	972 84 12 08
CAP Güell de Girona	972 21 07 08

TRANSPORTS

Aeroport	972 18 66 00
Renfe	902 24 02 02
Teisa	972 20 48 68
Taxi (24 hores)	676 66 98 14

ACTIVITATS EXTRAESCOLARS

Club de Bàsquet Vilobí	629 01 39 47
Futbol base (A.E.Vilobí)	972 47 43 49
Funky	646 40 43 72
Mecanografia-Infomàtica	972 30 04 82
Acadèmia d'anglès Big Ben	620 01 01 91
Música	972 46 37 92
SAM-SAT Municipal 'El Sol'	648 00 54 59
Espai Jove	972 47 35 40
'El Racó de l'Artista'	606 07 56 92
Catequesi	972 47 30 42
Escacs	636 79 13 62
Classes de teatre	972 47 41 83

AVARIES

Gas (Gas Mediterrà)	93 765 74 31
Gas (RARSA)	972 46 81 66
Enher-Fecsa-Endesa	900 77 00 77
Prodaisa	972 20 20 78
Telefònica	1002

ALTRES

Llar de Jubilats Santa Margarida	972 47 40 46
Rectoria	972 47 30 42
Consell Comarcal de la Selva	972 84 21 61
Veterinari (Equip Veterinari)	972 47 30 06
Veterinari (Xavier Gabarró)	679 49 65 43
Renovació DNI a Girona	972 20 50 50
Els Delmes de Salitja	972 47 38 21

IMATGE DE L'ANY

Aquest títol ja diu que el que es refereix és quelcom important, que resumeix un fet únic en del decurs de l'any; figura en el programa de la Festa Major de Vilobí de les darreres èpoques junt amb un comentari escrit per situar-ho.

En el programa d'aquest 2010 les fotografies i el comentari de la imatge de l'any fa referència a què les sardanes de l'Aplec de Santa Margarida ja no es fan al lloc de sempre –la placeta de baix–; sinó que són a davant mateix de l'ermita.

Els comentaris són que les coses canvien, que canvien de lloc, que a voltes ens en adonem i que d'altres no; i que aquest canvi és molt important, per això és la imatge de l'any.

Tots els canvis es fan per alguna raó, encertada o no, al cap de un temps es veu; llavors en aquest cas caldria saber per quina raó es va decidir canviar de lloc la celebració de l'Aplec, i més portant-lo a davant l'ermita.

Si proveu de parlar-ne amb diverses persones relacionades costa de treure'n aigua clara, la comissió no ha fet cap comunicat o nota de la raó d'un canvi d'aquesta importància; crec que caldria saber-ho, i sobretot el per què d'aquest canvi. Si a l'època de Mn. Tomàs no es va tocar res, no s'entén perquè ara; en algun moment es podria entendre que s'ha fet per no veure's les obres de l'abocador i planta de tractament que estan fent a Can Feixes, i malgrat la gran repercussió que tindrà pel poble s'ha fet un xic d'amagatots.

Per si això no fos important –ulls que no veuen, boca que no menja– n'hi ha una

que encara ho és més: les festes dels aplecs mai es fan davant les ermites. Hi ha una reverència ancestral a no fer mai les festes paganes davant els temples dels sants, deus o marededéus. Aquí algú ho ha trencat, no sabem per què.

Recordeu tots els aplecs que aneu, els dels verals i els de més lluny: les sardanes, els balls, els àpats o les berenades sempre són a uns indrets allunyats (relativament) dos o tres-cents metres –i a vegades més– d'on hi ha el temple; que la Marededéu no fos testimoni dels les "possibles disbauxes" que poguessin passar en la part festiva de l'aplec, les consuetuds tenen molt a dir-hi, aquí tiren ple dret.

Pensem-ho i meditem-ho; els mesells, o els que tenen "deutes", persisteixen "fent passar bou per bèstia grossa"; els intel·ligents rectifiquen. El vint de juliol de 2011 sabrem què.

Lluís Ball-Ilosera i Pol

PAU I BÉ

Estimada i benivolguda, alcaldessa, li envio la foto de la seva visita a la nostra comunitat. Moltes gràcies per l'afecte i estimació que sempre ens ha demostrat. Fa que nosaltres ens sentim algú més del poble.

Salutacions de totes les germanes

Gnes Clarisses / www.clarissas.cat

CARTA A LAJUNTAMENT

Benvolguda alcaldessa i regidors,

Abans que res, vull felicitar-vos per tots aquests esdeveniments en pro de meravellar a tots els més veïns per dos motius: modernitat i renovació eloqüent, manifestant que vivim en aquest segle.

Ja el mandat del senyor Busquets fou una època de grans continguts en pro de prosperitat, jo diria enriquidora.

Vostès han seguit aquest camí deixant-lo encara més embellit. I, com va dir un senyor foraster fa pocs dies: «En aquest poble no coneixen la crisi! N'hi ha per a llevar-se el barret!»

El poble de Vilobí d'Onyar és per als de Salitja i Sant Dalmai el pare predilecte, ja que ens abasteix del més necessari per a viure i sobreviure tots els habitants.

He parlat de les grans reformes, però sempre queda un camp que no seria per demés plantarhi un arbre, ja que al ser el poble tan comercial som molts que, d'una botiga a l'altra, ens hi passem una o dues hores i moltes vegades tenim que fer les nostres necessitats i tens que aguantar fins que arribis a casa.

No és cap arbre el que ens manca; són uns lavabos portàtils que els pots col·locar al lloc és adient, ja que fent tal gest en segons quin lloc pecaries de manca de civisme molt eloqüent.

Desitjant que un dia puguem gaudir de tal demanda i desitjant-vos que passeu unes ben felices festes i un any nou amb salut, m'acomio atentament.

En Maurici Vilert i Ramió

Impacte de la contaminació per compostos nitrogenats en les comunitats de macroinvertebrats aquàtics de l'Alt Onyar

Anna Bahí Salavedra
Josep Biayna Rodríguez
Celma Totosaus Rius

Més informació:
<http://vilobichel.jimdo.com/>

Aeshna cyanea (Aeshnidae)

Una de les coses que sempre ha caracteritzat el municipi de Vilobí d'Onyar, tant pels seus habitants com pels visitants, és el seu riu, i és que com en molts d'altres indrets de Catalunya, aquest ha estat el seu element més significatiu. Tanmateix aquest símbol d'identitat avança juntament amb nosaltres, i és just que el coneguem cada dia millor.

Una de les coses que sorprèn, és que al llarg d'aquest estudi, un dels més específics a nivell taxonòmic, hem pogut veure l'enorme riquesa faunística que té el nostre riu, i ens ha donat un motiu encara més important per a la seva conservació. I tot això gràcies a una comunitat de petits invertebrats

aquàtics, que ens ha permès veure la fragilitat d'aquest ecosistema, i ens proposa nous reptes per a dur a terme en un futur.

Som tres biòlegs de la Universitat de Girona, i aquest informe forma part d'un projecte realitzat durant la nostra etapa formativa. Vàrem pensar en la realització d'aquest estudi perquè actualment en el municipi existeixen molt poques dades de determinats grups faunístics, i perquè volíem saber quin impacte podien tenir els compostos nitrogenats en la dinàmica del riu Onyar, fent una valoració més eficient sobre el seu estat actual. Paral·lelament nosaltres sempre hem estat vinculats d'una manera o altra amb el

municipi, vivint-hi durant la nostra etapa universitària o bé part de la nostra vida gràcies a familiars i amics.

D'altra banda, i amb una visió més informativa, estem realitzant un espai web anomenat VILOBICEL, que parteix d'un projecte que es va iniciar fa uns 5 anys, amb la idea de donar a conèixer el medi natural que envolta el nostre municipi, intentant ser un referent en aquest sentit tant a nivell científic com formatiu. En aquest espai que s'actualitzarà mensualment i que ja està disponible, el públic podrà consultar les espècies més representatives, així com tot tipus d'informació tant electrònica com bibliogràfica.

Els ecosistemes fluvials sempre han estat sotmesos a nombrosos tipus de perturbacions de condició humana. La contaminació orgànica, l'eutrofització i certes activitats, han condicionat les comunitats presents en aquests ecosistemes i en especial la de macroinvertebrats. En aquest estudi, es va valorar l'estat de la comunitat de macroinvertebrats aquàtics de l'alt Onyar, i l'impacte de la contaminació per compostos nitrogenats sobre aquesta

Anax imperator (Aeshnidae)

Que és un macroinvertebrat aquàtic?

Es pot considerar un macroinvertebrat aquàtic, com tots els animals invertebrats, que presenten una mida més gran d'un mil·límetre al final del seu desenvolupament larval, o en el propi estadi adult. La gran majoria d'aquests pertanyen al grup dels artròpodes, i dins d'aquests els insectes i en especial les seves formes larvàries són els més abundants.

Els macroinvertebrats aquàtics tenen tota una sèrie de característiques, que els han permès ser uns bons bioindicadors de l'ecosistema fluvial, com la seva distribució mundial, la seva extrema sensibilitat a perturbacions i l'existència d'un patró d'estímul-resposta enfront alteracions físico-químiques de l'aigua, entre d'altres.

Alguns dels macroinvertebrats presents en el nostre riu. De dalt a baix: Sabater del gènere *Gerris*; Libèl·lules *Pyrhosoma nymphula*; i el cranc de riu americana (*Procambarus clarkii*), una de les espècies invasores del riu.

Quins varen ser els objectius de l'estudi?

1. Conèixer els possibles efectes de la contaminació per compostos nitrogenats sobre la comunitat de macroinvertebrats bentònics.
2. Realitzar un estudi de la qualitat biològica de les aigües de l'alt Onyar, mitjançant la utilització d'índexs biològics.
3. Realitzar una descripció dels macroinvertebrats presents en l'alt Onyar.

Aproximació a la metodologia realitzada

Aquest estudi es va realitzar en quatre punts de mostreig representatius del nostre riu, per una banda la part més alta del riu Onyar que correspon a la Resclosa d'en Borra (zona A), una segona zona de mostreig situada al mateix poble (zona B), un punt de mostreig situat després del poble de Vilobí d'Onyar (zona C) i un últim punt a dos quilometres d'aquest (zona D).

Per aquest estudi es varen determinar diferents paràmetres físico-químics de l'aigua com la temperatura, el PH, la conductivitat, així com també es disposava de les dades de concentracions de nitrats, nitrits i amoni (Menció, A & Mas-Pla, J 2004), dels diferents punts mostrejats.

Paral·lelament es va determinar el nombre de famílies de macroinvertebrats, com una aproximació a la riquesa faunística de cadascun d'aquests punts, com un indicador de l'estat de l'aigua, i poder correlacionar aquestes dades amb les obtingudes amb els diferents paràmetres físico-químics.

Conclusions derivades

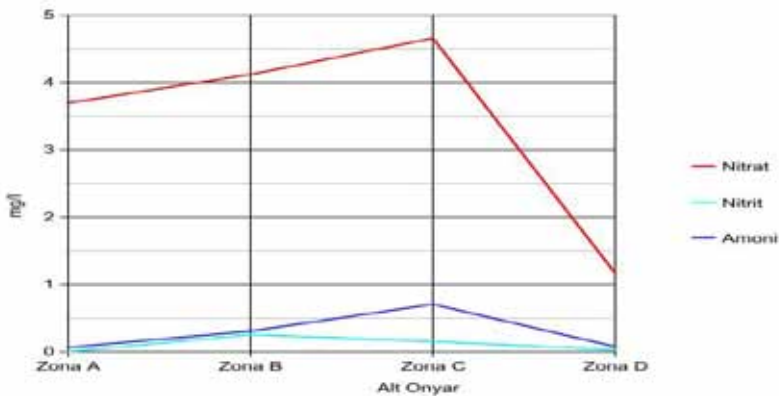
D'aquest estudi es deriva que dels diferents punts de mostreig estudiats, la capçalera del riu és la que ha presentat una gran riquesa de famílies de macroinvertebrats. Aquests resultats concorden precisament amb les concentracions de certs compostos nitrogenats (nitrits i amoni), que són molt reduïdes en aquest punt, fent que la qualitat de l'aigua sigui molt bona.

En general s'observa un augment en la concentració de nitrats, nitrits i amoni al llarg del tram de riu estudiat, tot i que les concentracions dels tres disminueixen ja en l'última zona. Sembla que el nitrat i els nitrits són els més persistents en el riu, ja que la seva disminució no comença fins que passem la zona C. De forma paral·lela l'amoni comença a disminuir la seva concentració a partir de la zona B, la qual cosa ens indica que la major part d'aquesta concentració prové després del pas del riu per Sant Dalmai.

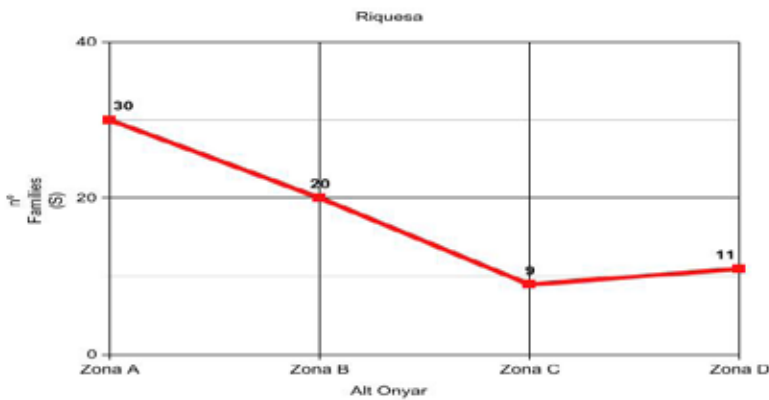
Quant a les dades de riquesa de famílies, veiem que en el primer punt de mostreig que correspon al tram més alt del riu (abans de Sant Dalmai), la riquesa és molt elevada, i a mesura que s'avança al llarg del riu aquesta riquesa disminueix en consonància amb els valors de contaminació dels compostos nitrogenats que es veuen en augment. Només en l'últim punt, destaquem un augment significatiu de la riquesa.

Tot i que segons els índexs biològics calculats en aquest estudi, la part alta del riu Onyar no es troba afectada severament per la contaminació, ens trobem en un punt límit, ja que determi-

Fotografies de tres de les zones de mostreig de l'estudi. De dalt a baix: Resclosa de Borra; punt de mostreig abans del poble de Vilobí; punt de mostreig després del poble de Vilobí

Evolució dels compostos nitrogenats al llarg de tota l'àrea de mostreig. Font: Menció, A & Mas-Pla, J 2004.

Riquesa de famílies per les diferents zones d'estudi. Veiem una clara disminució a mesura que s'avança al llarg del riu.

nades accions en el territori poden afectar la viabilitat del nostre riu, que és la columna vertebradora del municipi tant en el passat com en l'actualitat. La contaminació per nitrats és una realitat actualment, la reducció d'aquests i una millor conservació dels nostres rius, ens permetrà que en el futur podem continuar gaudint.

A dalt, secció de la libèl·lula del gènere *Sympetrum*; a baix, aspecte de la part més alta del riu Onyar al pas pel municipi, prop de la Resclosa d'en Borra

Festa Major: la gran setmana en què els dalmaiencs i les dalmaiencques viuen pendents de la celebració del seu patró sant Dalmau

Associació Els Llobatons de Sant Dalmai

«Vivim un temps d'incerteses i de neguits. El fred ja ha arribat i les xemeneies de les cases fumegen. Al sol li costa arrencar al matí i, en canvi, marxa molt d'hora a la tarda. En menys d'una setmana ens trobarem amb les eleccions al Parlament de Catalunya. Qui serà el president de Catalunya? Ens haurem de mullar per escollir-lo però vigilant no agafar un refredat. A més de qüestions polítiques, també n'hi ha d'esportives. Qui guanyarà el partit del segle? Serà un partit més o un de decisiu depenent del resultat. El nostre país, nació, comunitat autònoma o com li vulguem dir viu moments transcendents. Tot el país? No! En un racó hi trobem un petit poble on totes aquestes preocupacions passen desapercebudes. Com en el poblat de l'Astèrix i l'Obèlix enmig de l'Imperi Romà, Sant Dalmai viu pendent de la celebració del seu patró, sant Dalmau, i de la seva festa major. Allò que els preocupa és el vestit escollit per al sopar de gala o les sabates més còmodes per ballar amb la Nueva Etapa i la Maravella. I per no dir la jugada que han estat preparant tot l'any per poder guanyar per un cop el campionat de botifarra. O trobar lloc davant l'escenari per gaudir d'una nova i gran nit jove, sense oblidar intentar passar desapercebuts el matí de l'espectacle infantil perquè no els facin pujat a l'escenari i fer qui sap què.

Moltíssima assistència a una Festa Major de Sant Dalmai que es va iniciar amb 150 parelles disputant el Campionat de Botifarra

Entre els dies 4 i 8 de desembre del 2010, el poble de Sant Dalmai va celebrar la Festa Major. Els actes programats, que es van iniciar amb la participació de cent-cinquanta parelles disputant-se el XXVI Campionat de Botifarra, van aplegar molta assistència i el pavelló de Sant Dal-

mai es va omplir en diverses ocasions.

En aquest reportatge gràfic reproduïm, pel seu interès documental, l'editorial que es va publicar en el Programa de la Festa Major de Sant Dalmai del 2010, així com dos articles publicats a la revista Sortim.

Els pernils i els altres trofejos, a punt per als guanyadors del XXVI Campionat de Botifarra. L'aparcament i l'entorn del pavelló de Sant Dalmai a vessar de cotxes. Fotos: <http://llobatons.blogspot.com/>

Els Llobatons només volem desitjar als santdalmaiencs (i santdalmaiencques, que ningú se'ns enfadi) una molt bona festa major.

Moltes gràcies a tots (i a totes). Visca sant Dalmau i visca Sant Dalmai! (visca a Sant Dalmai!)»

J. Peña / SORTIM

El campionat de botifarra és el clàssic dels clàssics d'aquesta festa major, una macrofesta per als amants d'aquest joc que omplen cada any el pavelló de Sant Dalmai per passar una bona estona. Es tracta, a més, del campionat més nombrós de la demarcació. Els premis també són generosos i destaquen de la resta de concursos d'aquestes característiques, ja que les 64 primeres parelles s'emporten com a mínim una espatlla (els vuit primers un pernil). També se celebra un torneig satèl·lit, que dóna una nova oportunitat a les parelles que han perdut en la primera ronda.

J. Peña / SORTIM

Escollir el vestit per al sopar de gala, les sabates més còmodes per ballar amb la Nueva Etapa i la Maravella o entrenar-se amb les cartes són ara mateix els maldecaps més importants dels santdalmaiencs, quan comencen la seva festa major. El popular XXVI Campionat de Botifarra enceta la programació festiva, que ofereix actuacions infantils, concerts, nit jove amb Loca Histeria i Mit&Offen Dj's, ofici solemne a l'església de Sant Dalmai i balls amb orquestra, entre altres. Cal destacar-ne el sopar popular de diumenge, que cada any aplega bona part de la gent del poble, i la caminada al volcà de la Crosa de dilluns al matí, on es podrà gaudir del cràter més gran de la Península.

Gairebé 250 persones van assistir diumenge (5 de desembre) al vespre al VIII Sopar de gala de la festa major de Sant Dalmai, un dels actes amb més assistència. Patates d'Olot, carn a la brasa i lioneses amb xocolata calenta van ser el menú. A les imatges, moments de l'espectacle infantil (dia 5) i de l'actuació de l'orquestra Maravella (dia 8), durant la Festa Major de Sant Dalmai 2010. Fotos: <http://llobatons.blogspot.com/>

El pavelló de Sant Dalmai ple amb l'orquestra Nueva Etapa

Amb les obres de la plaça Vella de Vilobí s'han descobert fragments de ceràmica valenciana dels segles XIV i XV

Les obres de la plaça Vella de Vilobí han permès la descoberta, a finals del 2010, de fragments de ceràmica de fa cinc-cents anys. Ara sabem una mica més sobre la nostra història. Els fragments ja els han pogut veure alumnes de l'escola Josep Madrenys i també se n'ha fet una primera exposició pública al municipi. Abans que passin a custòdia de l'Ajuntament, dels fragments en té cura Xavier Gabarró. Hem parlat amb ell i amb Josep Borrell Mató per saber-ne més sobre aquesta ceràmica.

Amb les obres de la plaça Vella s'ha descobert la ceràmica

Conversa amb Xavier Gabarró, membre de l'Associació de Ceràmica Catalana

Què hem trobat?

Hem trobat en el subsòl de Vilobí fragments de ceràmica del segle XIV i del segle XV. També hem trobat fragments de ceràmica del segle XVI, però dessituats; o sigui, que costa molt afirmar on s'han trobat exactament. Segons sembla, amb les excavacions es remena molta terra i, els fragments del segle XVI, no podem localitzar exactament a quina profunditat s'han trobat.

Quan i a on hem trobat aquests fragments?

En canvi, exactament, davant de la Rectoria, cap al costat de Can Roscada, a uns dos metres i mig de profunditat, hem trobat uns trenta fragments d'escudelles i una

quinze fragments de plats, els uns del segle XIV i, la resta, del segle XV. Tot això s'ha trobat durant les obres de la plaça Vella, en el mes d'octubre.

És habitual trobar fragments de ceràmica?

El normal és fer aquestes troballes en programes d'excavacions arqueològiques, com es fa en el cas dels castells. En el castell de Montsoriu, per exemple, fan excavacions molt dirigides, per netejar les parets i els terres, i allà tenen la sort de trobar-ho. No és habitual trobar fragments que fossin de la societat civil, com és el nostre cas; és a dir, que no fossin ni de l'Església ni d'un castell. Nosaltres considerem que hem trobat fragments de ceràmica que havien fet servir els veïns de Vilobí.

Per què aquests fragments de ceràmica s'han d'atribuir a la societat civil?

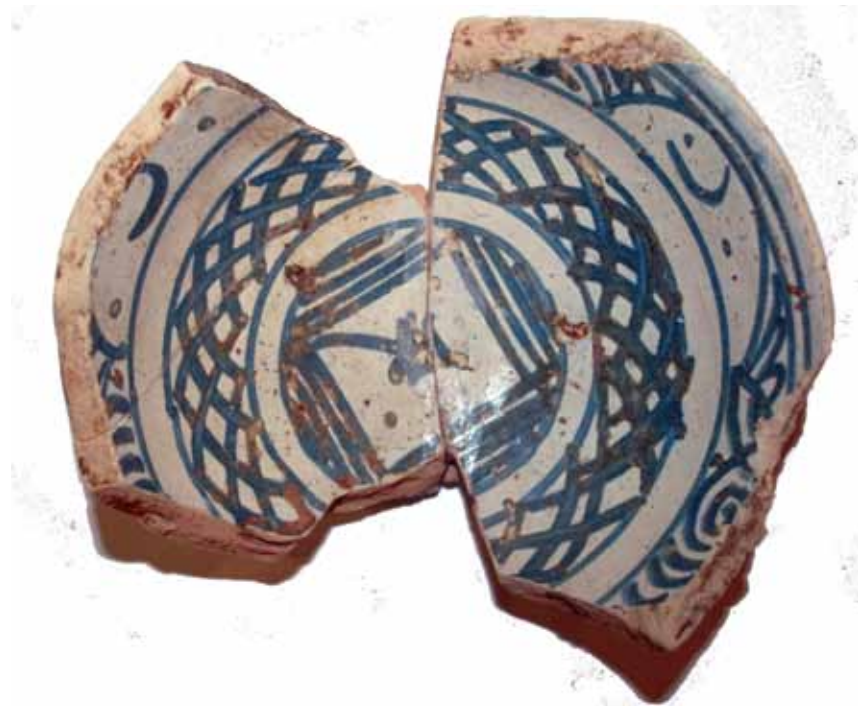
Perquè creiem que des del castell llençaven les peces defectuoses o trencades en un altre lloc, per exemple, en el camp de les sitges que hi ha al costat del castell. Precisament, aquesta ceràmica que hem trobat no és del castell, perquè no creiem que el castell aboqués les restes al lloc en què les hem trobat.

Hi havia moltes cases a Vilobí fa cinc-cents anys?

No hi ha només restes de ceràmica, sinó moltes més coses que han desaparegut per efecte dels moltíssims anys; restes de menjar, d'ossos, plomes, escates de peix..., el que en podríem dir les escombraries. I no ens creiem de cap de les maneres que des del castell s'aboqués tan lluny, quan es podia anar perfectament dintre muralla, o al riu, o al camp més proper. Sabem que hi havia el castell, que hi havia l'església i, també, que hi havia unes cases. Podrien ser restes del castell? Sí. Però també podrien ser de les cases. Sabem, pel Capbreu del 1334, que al segle XIV hi havia entre deu i quinze cases.

Sabem la procedència de les ceràmiques trobades a Vilobí?

Hem trobat unes restes de ceràmica del segle XIV i del segle XV, creiem que fora muralla i a la part on hi havia les cases, no a la part que dóna al fossar del castell. Així, arribem a la conclusió que és la ceràmica que feien servir els veïns de Vilobí.

L'Associació de Ceràmica Catalana ens ha ajudat a esbrinar la procedència de les peces i a datar-les. Sabem que el noranta-cinc per cent de les peces que hem trobat són valencianes i, sols un cinc per cent, són catalanes. I aquest cinc per cent que diem que és català també sabem que és el més tardà, del segle XVI.

Per què la majoria de totes aquestes ceràmiques eren valencianes?

Els valencians eren el número u i havien envaït el mercat, no sols el català, sinó també el d'Andalusia i el del nord de la península, així com l'italià, el francès i l'anglès. Els valencians eren els que realment feien la millor ceràmica i la de millor relació entre preu i qualitat. I eren els millors mercaders, que van saber inundar el mercat amb el seu producte.

Quin valor tenen els fragments trobats a la plaça Vella de Vilobí?

Els fragments que hem trobat a Vilobí són de ceràmica bona. És la ceràmica dels diumenges; no és la ceràmica del dia a dia, que acostumava a ser una ceràmica blanca o terrissa. L'elaboració de peces de ceràmica bona porta molta més feina que no la de la ceràmica vulgar. La ceràmica que hem trobat porta una capa blanca, que requereix una cocció. Hi ha peces en les quals hem comprovat que tenen uns dibuixos pintats amb blau i, encara, unes altres peces que tenen dibuixos pintats amb blau i amb daurat.

Només podem classificar els fragments per datació?

Hi ha tres tipus de peces en els fragments que hem trobat. Un, són les peces pintades amb blau, que tenien un preu. Un altre, són les peces pintades amb daurat, que tenien un altre preu més elevat perquè necessitaven dues fornades. I un tercer tipus, de les quals n'hem trobat un parell de fragments, són les pintades amb daurat i blau, que necessitaven tres coccions i encara eren més cares en el mercat.

Què són les escudelles?

En aquella època no hi havia culleres. La gent feia servir un ganivet per agafar algun tall de carn, si és que en tenien un. I un bol, una escudella, on hi ficaven el menjar i se'l menjaven xarrupant o amb les mans. I prou. L'escudella era el plat per excel·lència. També hi havia els talladors, un plat en que s'hi posava un pollastre rostit o una altra peça de carn i,

amb el ganivet, ho trinxaven. Després tothom ho agafava amb la mà. També hem trobat fragments d'algun d'aquests plats talladors, però la gran majoria dels fragments que hem trobat són escudelles, de molts tamany i de molts tipus.

Aquests fragments són el més antic que s'ha trobat a Vilobí d'Onyar?

Hem trobat fragments que abasten uns cent cinquanta anys, entre mitjan segle XIV i tot el XV. Les sitges que es van trobar a can Serra eren molt més antigues, clar, perquè les més antigues de totes eren del Neolític. I també, al poble, s'havia trobat alguna teula i alguna rajola.

Què cal fer ara amb aquests fragments de ceràmica?

Ara, aquests fragments s'acabaran de netejar bé, es classificaran i es catalogaran, s'acabarà de sortir de dubtes sobre alguna peça concreta per saber definitivament si és valenciana o és catalana..., i quedaran en propietat de l'Ajuntament.

Artísticament parlant, els fragments que hem trobat a Vilobí no tenen gaire valor, justament perquè són fragments. Però tenen molt de valor històric. Per a les que tinguin un poc de valor artístic, caldria habilitar una vitrina a la Biblioteca o en algun altre espai cultural per tal d'exposar-les públicament.

La catalogació

La catalogació dels fragments de ceràmica trobats a la plaça Vella de Vilobí l'assumeix el mateix Xavier Gabarró, juntament amb l'assessorament de l'Associació de Ceràmica Catalana.

Conscients que s'havia de foradar una part del casc antic de l'àmbit urbà de Vilobí, Xavier Gabarró i 'Pitu' Borrell van anar a demanar la col·laboració dels treballadors encarregats de l'obra de la plaça Vella, els quals, molt amablement, van contribuir a la recerca i cura de les troballes.

Vilobí d'Onyar va ser el centre d'atenció del món d'Enduro amb la disputa d'una prova del Campionat de Catalunya d'Endurades 2010

El primer cap de setmana de desembre es va disputar la II Endurada La Selva – Vilobí d'Onyar que va tancar la temporada catalana d'aquesta especialitat. La prova, organitzada per Peua Baix Motorsport Club Girona conjuntament amb el Motoclub Vilobí i amb el suport de l'Ajuntament de Vilobí d'Onyar, va ser un gran èxit de participació amb més de 200 inscrits en les 9 categories.

En aquesta pàgina, vegeu diverses imatges de la II Endurada La Selva-Vilobí d'Onyar celebrada el diumenge dia 5 de desembre del 2010. També, del tram ubicat en els camps del castell, davant del pavelló, preprats per a acollir-hi una prova-espectacle cronometrada. Fotos i més informació: <http://www.peuabaix.com/>

Entre les categories dels més joves cal esmentar l'actuació del pilot local, concretament el de Sant Dalmai, Gerard Garcia, que va aconseguir la segona posició en Júnior Oberta per darrera de Ramon Quer i en dura pugna amb l'Oriol Viñas. Precisament en Gerard Garcia va comptar finalment amb el suport d'en Xevi Puigdemont, que l'ha format en tota la seva carrera esportiva. El veterà pilot gironí, que va anunciar la seva retirada en la roda de premsa de presentació de l'endurada, va veure com la vaga de controladors aeris l'impedia assistir als compromisos que tenia pel cap de setmana i finalment va poder ser a Vilobí on va tornar a rebre un càlid reconeixement.

També cal destacar, la participació del pilot de Peua Baix Eduard Ullastres, que s'estrenava en la modalitat de l'Enduro i aconseguia una meritòria tercera posició de la categoria Sènior B, i demostra així un alt nivell com a pilot en totes les disciplines del món del motor.

Amb seu a Vilobí d'Onyar, Peua Baix s'està consolidant com un dels clubs més actius en l'organització de tot tipus de proves, tant de motociclisme com d'automobilisme i, amb l'Endurada de la Selva, Peua Baix Motorsport Club Girona posa punt i final a una temporada 2010 plena d'activitat.

“Abans, tothom es convertia en vegetarià per quaresma”

Entrevista a Germà Coenders, autor del llibre 202 receptes històriques i tradicionals sense carn ni Peix o com ser vegetarià i no deixar de ser català en l'intent (Editorial Súnion)

La Selva Comunica

Estem molt acostumats als llibres de cuina a les prestatgeries de les llibreries i també a les de casa. Llibres sovint gruixuts, amb fotos molt llampants d'uns plats dels quals se'ns ofereix la recepta (a vegades màgica!). De llibres de cuina n'hi ha de tota mena: de pasta, de carn, de peix, de vegetarians, de cuina mediterrània, oriental, africana i tradicional catalana. Aquest cop ens trobem amb Germà Coenders, professor d'estadística a la UDG i personatge polièdric on els hi hagi. Entre les aficions que jo li conec hi ha tocar l'acordió, les corrandes picants, l'escriptura (durant molts anys va col·laborar amb la revista TOSQUIJA), les maquetes nàutiques i la cuina. També li conec una passió pels productes de la terra (en el doble sentit), de manera que en determinades ocasions hem pogut compartir unes avellanes recent torrades i un got de vi novell tot parlant d'això i d'allò.

En Germà acaba d'editar un llibre on s'hi recull bona part del seu saber culinari tradicional i històric, on hi recupera menges que potser els nostres avis o els avis dels nostres avis ja preparaven i que per desgràcia nosaltres hem perdut o arraconat. El seu llibre recull 202 receptes sense carn ni peix i ens ha cridat molt l'atenció.

—Germà, el primer que ens sobta és que una persona que es dedica a l'estadística i la matemàtica, faci un llibre de cuina... D'on surt el projecte?

—«Això no surt d'enlloc. La idea és que em trio els hobbies el més allunyats possible de la feina. De moment la cuina és només una afició.»

—Des de quan t'agrada la cuina?

—«Sempre m'ha agradat cuinar. A la residència on vivia quan era estudiant no teníem cuina i em feia convidar a casa d'amics que tenien pis però cuinant jo. Així hi guanyàvem totes les parts. L'afició per la cuina antiga em va venir més tard a mesura que m'he anat comparant llibres, etc. Hi havia persones que hi entenen que em deien que

la cuina antiga no interessaria però als convidats a casa meva els feia plats antics i els agradaven molt. Quan em preguntaven d'on havia tret aquelles receptes jo contestava que aquell plat tenia 100, 500 o 2000 anys.»

—Quina és la relació entre la cuina i la matemàtica?

—«Segur que hi és, però no és el que més m'interessa..., més aviat miro de fer una cuina més intruïtiva perquè mirar les mides i el rellotge tota l'estona em posa una mica nerviós...»

—Et sents pioner en la recuperació de la cuina tradicional?

—«No, de cap manera! Si jo he pogut fer aquest llibre és perquè hi ha molta gent que ha tingut interès en aquest camp. Filòlegs que han

Amb la presència del cuiner Joan Roca i de Joaquim M. Puigvert, vicerector de Relacions Institucionals, Societat i Cultura de la UDG, presentació del llibre de Germà Coenders 202 RECEPTES..., que va tenir lloc el dimecres dia 1 de desembre de 2010 a la Sala de Graus de la Facultat de Lletres de la Universitat de Girona

rellegit, reescrit i interpretat els manuscrits medievals. Estudiosos de la cuina tradicional i comarcal com Jaume Fàbrega o Pep Salsetes.

Editors que han trobat que té interès continuar editant La Teca o La cuynera Catalana, etcètera. No sé si la gent els fa servir molt per cuinar, però es continuen venent, fins i tot per sorpresa dels seus editors... Al final de la cadena hi sóc jo que he fet un recull d'aquesta cuina.»

—Del títol del llibre ens sobten dues coses: la primera és que hi hagi 202 receptes, ni més ni menys...

—«Sí, el número m'agrada. Podia triar el número de receptes que hi podien anar, però he volgut que sigui exactament aquest. En total, segur que podria haver trobat prop de 500 receptes amb les seves variacions.»

—La segona cosa que ens sobta és la referència 'no deixar de ser català en l'intent'...

—«Sí, el títol conté molts jocs de paraules, cosa que va ser un encert de l'editor.

No cal ser ni vegetarià ni nacionalista per cuinar amb aquest llibre. De nacionalista, a la cuina, se n'ha de ser el just, ni més ni menys. El just vol dir que hem d'adonar-nos que la cuina bona ha de ser local, comarcal o regional: els bons ingredients sempre són els d'a prop, i una bona recepta també conté una bona dosi de records, de sentiments, etc que lliguen la persona al seu origen. Poques coses em farien tan content passar per davant d'una llibreria i veure un llibre que es digues 'Como ser vegetariano y no dejar de ser manchego en el intento'!»

—I dius que no cal ser vegetarià per fer servir aquest llibre?

—«No, El meu sogre, que engreixa bous, ha provat gairebé totes aquestes receptes amb un bistec al costat. El llibre, espero, pot ajudar a recuperar la comensalitat entre els vegetarians i els no vegetarians, perquè havia arribat a un punt de posicions molt extremes tan d'una

Presència pública a Vilobí del llibre de Germà Coenders

[arròs de castanyes]

Vet ací un arròs boníssim de la Instrucció breu que torna a sortir a La cuynera catalana i Manuel Vázquez Montalbán va intentar ressuscitar a L'art del menjar a Catalunya. Les castanyes, en altre temps, foren un recurs alimentari popular i assequible, i es feien servir de moltes de les maneres com modernament usem les patates.

Fregiu ceba. Afegiu-hi castanyes senceres pelades i l'arròs. Remeneu-ho una mica i afegiu-hi la quantitat justa d'aigua bullent perquè l'arròs quedi eixut en coure's, aproximadament el doble de volum que l'arròs. Afegiu-hi safrà (picat com s'explica a la pàgina 22), sal i pebre. Feu-lo coure primer destapat i a foc viu i al final tapat i a foc lent. Apagueu-lo quan encara és una mica grenyal i deixeu-lo acabar de covar amb la cassola tapada.

[El procediment més fàcil per a pelar les castanyes és torrar-les primer al foc, o comprar-les ja torrades a les paradetes que hi ha per les ciutats durant la tardor. Com a solució d'emergència podeu posar-les a la safata del forn en la posició més elevada possible, amb foc a sobre. Recordeu que cal fer-los un tall perquè no petin i remenar-les perquè es facin de tots costats.]

Aquest arròs l'he provat de fer de dues maneres. Amb l'arròs rentat i la ceba tallada a trossos regulars m'han quedat els grans completament solts. Amb l'arròs sense rentar i la ceba ratllada m'ha quedat més compacte. Aquells a qui ho he fet tastar d'ambdues maneres han tingut opinions dividides.

[ous perduts]

Aquesta preparació senzillíssima és un dels plats preferits a casa meva. Molt versemblantment és un antecedent de l'arròs a la cubana' modern. Tot sigui dit, aquest que anomenem arròs a la cubana no es correspon gaire amb la manera de fer l'arròs a Cuba. En tot cas, ara no toca parlar d'això sinó de veure com es feia una preparació semblant a base d'arròs i ous, en l'època que la Corona de Castella i Aragó encara tenia prohibit als catalans tot tipus de relació comercial amb les colònies americanes i antillanes. La primera versió documentada que he trobat és de la Instrucció breu.

En una cassola no gaire fonda i que pugui anar al forn, fregiu molt lleugerament all i julivert trinxats. Afegiu-hi l'aigua comptant-ne dues parts per cada una d'arròs, pebre, sal i safrà (picat com s'explica a la pàgina 22) i, quan bulli, l'arròs. Quan l'arròs gairebé s'hagi begut tota l'aigua, feu-hi uns clotets, a cada un dels quals posareu un ou sencer cru. Poseu-ho al forn amb foc a sobre fins que els ous siguin al vostre gust de cuits. Aquest punt de temps fa de mal trobar, i fins i tot a mi de vegades em queden els rovells una mica massa durs, cosa que no és desastrosa per al resultat final però sí que és una llàstima. Cal servir-lo tot seguit, altrament els rovells quedaran durs de totes totes.

També he obtingut bons resultats rossejant primer una mica l'arròs com en la recepta de l'arròs amb crosta.

banda com l'altre. Els exotismes vegetarians (tofu, soja, etc.) que impedeixen que els que no estan en l'ona, no acaben d'entendre. Espero que amb aquestes receptes això es pugui superar una mica...»

—Recomanes seguir el llibre al peu de la lletra o amb un esperit més lúdic?

—«El llibre intenta posar-ho fàcil al que vulgui improvisar. Si en falta algun ingredient, segurament no sigui greu... Tothom amb un pebrot i un tomàquet i una albergínia podrà fer una samfaina...»

—Ens recomanes alguna recepta?

—A la meua dona li agraden molt l'arròs de castanyes i els ous perduts (que també és d'arròs). També el relleno de pomes. Qualsevol que sàpiga alguna cosa de cuina de festa major sabrà que el relleno porta carn, però hi havia una versió per la quaresma que és la que he incorporat al llibre. Temps enrera, aquest era un factor molt important que ha permès desenvolupar un corpus de receptes molt important.»

—Explica'ns una mica més això...

—«Si... per exemple, el costum de cuinar amb oli d'oliva

(el que avui en diem cuina mediterrània) ve d'aquests dies en què no es podia utilitzar el llard perquè era d'origen animal. Així, qualsevol que no fos molt ric, per quaresma es convertia en vegetarià per prescripció de l'església catòlica.»

—Què et sembla el boom culinari que vivim en els darrers anys, molt basat en la cuina 'de disseny'?

—«La cuina, com qualsevol llenguatge, ha de tenir tots els registres. És obvi que hi ha plats que una mestressa de casa no pot preparar a casa de manera quotidiana i cada plat i cada registre té la seva ocasió.»

—Has cuinat totes les receptes del llibre?

—«Totes les receptes, i moltes més de les 202 del llibre sí, però no totes les variants que indico.»

—Així, hi haurà una segona part del llibre?

—«No ho crec. Estic molt content de com ha quedat el llibre, però crec que si en faig algun altre, serà molt diferent quant a estil, registre, etcètera. Simplement, per anar variant.»

Troben una capella per a l'aigua beneïda en un mur de l'església de Salitja mentre es disposaven a col·locar-hi el rajol del segle XVIII

El paleta Jordi Gener (d'Aiguaviva) i el manobre Gibbi (nascut a Gàmbia i resident a Girona), que l'abril passat ja van trobar sobre la volta de l'església de Salitja un rajol amb una inscripció datada l'any 1742, van acabar el 2010 amb una nova troballa: una obertura amb forma de capella i coronada per una petxina a la paret frontal de la mateixa església de Santa Maria de Salitja.

Gener i Gibbi es disposaven a fixar el rajol del segle XVIII i, al costat, un altre rajol, actual, que deixava constància de la troballa del primer, quan van comprovar que el mur feia càmera. Gratant superficialment n'hi va haver prou per adonar-se que el lloc ocultava un espai que podria haver estat destinat a contenir-hi una pica d'aigua beneïda. De fet, també van trobar fragments de la pica de pedra. Al cim de l'obertura, en forma de capella, hi ha una petxina de pelegrí i, al fons, la inscripció Ave Maria Purissima. El conjunt, aparentment, hauria estat cremat i, posteriorment, tapiat.

D'acord amb els responsables de la parròquia, Janer i Gibbi han restaurat l'espai amb una austera ornamentació a base de rajols irregulars i la figura d'un àngel, han repintat la inscripció amb daurat (que la van trobar era de color negre, potser per efecte del fum), han il·luminat l'interior del receptacle i han instal·lat una pica d'aigua beneïda que ja pertanyia a l'església de Salitja.

En Jordi Gener i en Gibbi, després de la restauració. El rajol del segle XVIII i el rajol actual. L'obertura amb forma de capella, tal com la van trobar a final del 2010. El conjunt interior de l'església de Salitja, amb la pica al mur de la façana i els dos rajols en una paret lateral.

L'any en què sant Narcís i sant Antoni Maria Claret van cedir els carrers a sant Galderic perquè Vilobí celebrés el patró dels pagesos

La tradicional celebració de Sant Galderic, el patró dels pagesos catalans, va passar del 12 d'octubre (dimarts i pont) al diumenge següent, dia 17. Però aquest no va ser l'únic canvi del Sant Galderic del 2010. La plaça Vella en obres no permetia el pas de la desfilada de tractors i maquinària agrícola, així que va ser necessari trobar un recorregut alternatiu per a la benedicció. Excepcionalment, mossèn Esteve Sureda i els escolanets van fer la benedicció a la cruïlla dels carrers Sant Narcís i Sant Antoni Maria Claret. Els sants es van posar de cara i la desfilada va ser un èxit, com tota la diada.

Aspectes de la celebració de Sant Galderic a Vilobí el 2010. La comitiva dels tractors; les puntaires a la plaça Nova; Lluís Molins atrafegat al pavelló amb el concurs de pintura ràpida; i els preparatius benediccionals.

GUANYADORS DEL XX CONCURS DE PINTURA RÀPIDA

De 1 a 3 anys

Primer Martina Molins

Segon Núria Cornellà

Tercer Jordi Flores

De 4 a 5 anys

Primer Andrea Molina

Segon Carles Cornellà

Tercer Jordi Triola

De 6 a 8 anys

Primer Jordi Gispert

Segon Júlia Calvet

Tercer Nora Molina

De 9 a 11 anys

Primer Laia Calvet

Segon Jorgina Pol

Tercer Maria Triola

De 12 a 14 anys

Primer Anna Cufí

Segon Afra Pascual

Tercer Pau Borrell

L'oficina de Caixa de Girona a Vilobí passa a La Caixa al cap de trenta-vuit anys funcionant

La Caixa de Girona va obrir l'oficina de Vilobí l'agost del 1972. El primer delegat (director) i únic empleat durant una temporada va ser en Josep Molas i Ribas (ja jubilat) i, al cap d'un temps, hi va haver el segon empleat, en Jordi Anton i Vives, que encara està en actiu en una oficina de Figueres.

Més endavant i degut a l'augment de feina arribà el tercer empleat, en Martí Montràs i Bosch (que va morir poc després de prejubilar-se). Cap a finals de la dècada dels setanta marxà el primer director, en Josep Molas, i va ser substituït per en Carlos Vaello i Ordis. L'octubre del 1981 en Jordi Anton demana anar a una oficina de Figueres i és substituït per Josep Borrell i Mató, que s'hi està fins el 31 d'octubre del 2010 (es prejubila) en què Caixa Girona passa a La Caixa.

El 1989, en Jordi Juanola i Ribas (que va morir el 2010 quan encara estava actiu) substitueix en Carles Vaello. I, a finals dels 90, en Joan Avellaneda i Bellvehí substitueix en Jordi Joanola. En Joan Avellaneda ha sigut el director fins al final de la Caixa de Girona i ara continua sent el director d'aquesta oficina, però pertanyent ja a La Caixa. En Josep Borrell i Mató ha estat l'únic sots-director que hi ha hagut en aquesta oficina de Vilobí.

Com és normal, hi ha hagut moltes anècdotes durant aquest anys a l'oficina de Vilobí. Una vegada l'Eloi va intentar robar-hi entrant per la teulada: hi va pujar des d'una casa veïna però final-

ment va haver de ser rescatat, ja que no es va poder introduir a Caixa Girona i no va saber baixar de la teulada.

Un empleat, en Josep Borrell, va patir un atac de pedra al ronyó i la seva mare ho va comentar a unes senyores de parla castellana dient que su hijo habia sufrido un ataque de piedra; i després va córrer la notícia que habian atacado la Caja de Gerona con piedras.

Durant els seus prop de quaranta anys, a la Caixa de Girona a Vilobí hi ha hagut transformacions del nom, ja que quan es va obrir el nom era Caja de Ahorros Provincial de la Diputación de Gerona, passant després a Caja de Ahorros Provincial de Gerona, a Caixa d'Estalvis Provincial de Girona, a Caixa de Girona i, finalment, a Caixa Girona.

Josep Borrell i Mató, el 31 d'octubre del 2010, dia en què la imatge de l'oficina de Caixa de Girona a Vilobí passava a ser la de La Caixa

El Berenar de Germanor i altres trobades i festes divertides dels Patufets i famílies

AMPA El Patufet

Des de l'AMPA, una vegada més aprofitem per continuar dient el que realment ens importa des de fa temps: "Busquem sempre la felicitat i estimació pels nostres patufets."

Tots els que tenim fills i filles sabem de la importància que té que els nostres fills i filles estiguin i siguin feliços. Això és una evidència, però el que volem fer des de l'AMPA de la Llar d'Infants El Patufet de Vilobí d'Onyar és contribuir a viure amb felicitat i harmonia amb la resta dels nens i nenes que comparteixen tantes hores junts a la Llar d'Infants.

Els nens s'ho passen d'allò més bé dins de la Llar, aprenen, comparteixen, estableixen lligams entre ells i amb les professores i monitores, comencen a ajudar-se els uns amb els altres, riuen, canten, ploren, mengen...

i moltes altres coses però sempre amb carinyo. Però quan estan fora de la Llar i podem fer una trobada entre els pares i mares i els nens i nenes, ens adonem de la importància del seu lligam en societat, amb d'altres nens i nenes, veiem com juguen, com es comporten, com comparteixen, com se saluden..., però el que també és un fet de fàcil veure és que els pares i mares també fem el mateix que els nens, ens saludem, compartim, ens socialitzem i d'això ens alegrem enormement.

De fet creiem que el que volem ensenyar als nens i nenes es allò que veuen dels seus progenitors i dels pares dels seus amics. És difícil pensar que si un nen o una nena veu als seus pares passar-s'ho bé, disfrutant de la companyia i el carinyo d'altres, relacionant-se amb els

A la pàgina anterior i en aquesta, diverses imatges dels berenars i algunes de les altres festes organitzades a finals del 2010 per l'AMPA de la Llar d'Infants El Patufet

pares i mares dels seus amics i companys, els nens estableixen un lligam d'un nivell superior. Està demostrat que si existeixen lligams entre els pares dels nens i nenes, els seus lligams també es reforcen, i potser per molts anys.

Estem contents i feliços d'haver pogut fer el Berenar de Germanor, les festes i berenars a l'Escola, així com parlar amb el Cagatió i els patges reials perquè se'n recordin dels nostres nens tot dient-los que són uns veritables i meravellosos patufets que es mereixen el seu cariño. Ens costa un petit esforç personal i familiar però ens alegrem de poder fer-ho.

Aquest any, des que ha començat el nou curs, des de la nostra modesta AMPA hem pogut fer un Berenar de Germanor al pavelló de Sant Dalmai, un berenar a la Llar, hem pogut fer que vingués una comitiva dels patges reials a la Llar a veure els nens, engreixar el Tió... Tot ha sortit molt bé i esperem continuar fent-ho de cara a l'inici del 2011.

Tot és possible gràcies a la col·laboració de molts pares i mares i a la gent que porta l'AMPA, que fa que tots plegats ens il·lusionem per defensar i lluitar per allò que ens emociona: veure un nen o nena feliç.

Lluís Molins guanya el Campionat de Reis Pitch & Putt Golf Franciac

Els passats dies 9 i 10 de gener, la parella formada per Lluís Molins i Sala (Vilobí d'Onyar) i Efrén Pérez García (Girona) varen guanyar el Campionat de golf en la modalitat FOUR-BALL STABLEFORD (amb handicap), del Pitch & Putt de Franciac. El recorregut el varen fer amb 5 birdies i 4 cops sota la par del camp, i amb 45 punts nets. En el campionat de golf hi varen participar 74 parelles en el conjunt del cap de setmana.

Al fons, Lluís Molins en el moment de donar el cop d'approach a green per embocar la pilota i aconseguir uns dels birdies que va fer en el recorregut. Un primer plànol de Lluís Molins i Efrén Pérez, aixecant el trofeu de guanyadors.

Els propietaris del camp, el senyor Miquel Massaguer i la seva esposa Maria Dolors Vall.llovera, van entregar els trofeus de guanyadors a Lluís Molins i Efrén Pérez, davant la seu social del Club.

L'AJEEV es presenta per potenciar l'activitat empresarial i empenedora del municipi

AJEEV

Vilobí és un poble amb un teixit empresarial més ric del que ens sembla. Sí que hi operen grans empreses com l'Aeroport o el CIM que poden donar la impressió que absorbeixen gran part de la vida econòmica del municipi, però una mirada atenta a la realitat ens mostra que el nostre municipi disposa de moltes petites empreses que també van fent el seu curs. La intenció de l'Associació de Joves Empresaris i Empenedors de Vilobí (AJEEV) és, per tant, agrupar esforços dels joves empresaris del municipi per reivindicar la nostra tasca i donar-li projecció. Permeteu, per tant, que utilitzem aquest primer escrit a TOSQUIJA per presentar-nos.

Com el nom de l'associació indica, som joves empresaris (de menys de 40), tot i que no tanquem les portes a ningú ni per raó d'edat ni d'ubicació geogràfica del seu negoci. La nostra intenció, en associar-

nos, és donar-nos a conèixer en el nostre entorn més immediat, tan empresarial com d'administracions públiques. Volem potenciar el consum local de productes i serveis del municipi, de tota mena. Volem potenciar la nostra activitat sabent que, mentre ho fem, ajudem també a tirar endavant l'economia del poble.

Per això ens hem presentat tant a l'Ajuntament com al Consell Comarcal de la Selva, i per aquest 2011 també tenim previst dur a terme altres accions per tal que tothom al nostre voltant ens conegui. També és la nostra intenció anar portant gent a fer-nos xerrades sobre diferents temes, ja que creiem que poden ser d'interès per a tothom que gestioni un petit (o gran) negoci. Des d'experts en "management" fins a especialistes en temes més tècnics com ara la protecció de dades, la comptabilitat o les assegurances necessàries en cada cas. En fi, que volem que l'AJEEV sigui un node de relació entre empreses i, d'igual manera, d'aprenentatge i formació continuada. En aquesta línia, el passat octubre vàrem portar a Jordi Masbernat que va fer una conferència oberta a tothom sobre la gestió empresarial, i aquest gener tenim prevista una trobada amb sopar i col·loqui amb Dídac Lee (emprenedor, empresari de les noves tecnologies i, des de fa poc, membre de la Junta directiva del Barça). L'entramat econòmic de Vilobí és més ric del que pot semblar a primera vista. Fins a aquest moment ja hi ha una associació 'cosina-germa-

na' que treballa al municipi: l'Associació de Comerciants. Els nostres objectius segur que s'assemblen molt i seria estrany que no acabéssim fent accions que ens involucressin a tots. Al cap i a la fi, tots els comerciants també són empresaris (encara que no tots els empresaris siguin comerciants).

Al final de tot, el que ens interessa és una cosa molt clara: potenciar l'activitat empresarial del municipi, millorant les relacions amb els agents més pròxims, treballant en la millora de la qualitat dels serveis i de la gestió i fent que, en la mesura de les nostres possibilitats, Vilobí tiri endavant el màxim de bé possible.

Èxit de participació a la xerrada de Jordi Masbernat

El dijous dia 7 d'octubre l'AJEEV va dur a terme la seva primera activitat pública convidant Jordi Masbernat a fer una xerrada. El tema de l'exposició va ser: Les 50 veritats quasi immutables de l'empresa.

A la xerrada, que es va fer a can Roscada, hi van assistir una vintena de persones entre membres de l'AJEEV i altres vilobinencs interessats en el tema. L'acollida de l'acte va ser molt bona i els assistents van coincidir en el bon resultat de la xerrada.

Jordi Masbernat és actualment director general de la Fundació Carl Faust, responsable del jardí botànic Marimurtra de Blanes, i compta amb una important trajectòria en el món dels negocis a escala europea i internacional.

El dijous dia 7 d'octubre l'AJEEV va dur a terme la seva primera activitat pública convidant Jordi Masbernat a fer una xerrada a Can Roscada. El tema de l'exposició va ser: 'Les 50 veritats quasi immutables de l'empresa'.

La Fira de l'intercanvi o venda de joguines

A partir d'una idea inicial i mantinguda amb els anys del veí de Vilobí Jordi Casas, la Fira de l'intercanvi o venda de joguines ja ha assolit la sisena edició. El Pas de les Escoles, l'espai urbà amb preferència per a vianants que hi ha entre la Llar d'Infants i el pati del pavelló i l'escola, ajuda a què el municipi pugui acollir iniciatives ciutadanes com aquesta Fira pensada per a nois i noies i que es va consolidant.

MERCAT DE INTERCANVI I/O VENDA DE JOGUINES

QUIN DIA ES FARÀ EL MERCAT?
El diumenge 10 d'octubre de 2010

On es farà el mercat? al carrer entre l'escola i la llar de infants

HORARI DEL MERCAT:
de 9 h fins les 14 h

QUI ES POT INSCRIURE:
Nens/nois, nenes/noies des de P3 a 2n de l'ESO

LA INSCRIPCIÓ ÉS GRATUÏTA Envia un missatge a la següent adreça de correu electrònic: locatom@gmail.com o truca'm al telèfon 972 473 538

DADES QUE M'HAS DE DONAR:
El nom i cognoms del botiguer, adreça, curs i escola, edat, població, telèfon de contacte i participants que estareu a la paradeta

COL·LABORA:

ORGANITZA:
Jordi Casas Tomàs
Mòbil: 630 443 238

Aspecte de la sisena edició de la Fira de l'intercanvi o venda de joguines a Vilobí

Resultats escrutats a les eleccions al Parlament

celebrades a Vilobí d'Onyar el 28 de novembre del 2010

Cens 2.186 Vots 1.485 (67,93%) Abstenció 701 (32,07%) Nuls 18 Blancs 40

Partit	2010		2006	
	Vots	%	Vots	%
CIU	775	52,83	551	42,55
ERC	154	10,50	332	25,64
PSC	122	8,32	203	15,68
SI	85	5,79		
PP	75	5,11	48	3,71
Rcat	62	4,23		
ICV-EUiA	46	3,14	99	7,64
PXC	25	1,70		
PDR.CAT	19	1,30		
Cs	15	1,02	2	0,15
PACMA	8	0,55	4	0,31
PIRATA.CAT	8	0,55		
EV-GVE	7	0,48		
CenB	6	0,41	1	0,08
CORI	4	0,27		
IR-PRE	4	0,27		
Des de Baix	3	0,20		
GLBTH/TSI	2	0,14		
POSI	2	0,14	1	0,08
UCE	2	0,14		
FE de las JONS	1	0,07		
PCPC	1	0,07	2	0,15
PDLPEA	1	0,07		

Avançament de programació de la II Nit Gastronòmica i de la XIV Fira-Festa de la Botifarra Dolça de Salitja (26 i 27 de febrer)

Més informació a:
www.salitja.cat

JORNADES GASTRONÒMIQUES DE LA BOTIFARRA DOLÇA

Del 25 de febrer al 6 de març als restaurants col·laboradors. S'haurà de reservar per telèfon.

Restaurant CAN VALLS
(Escoles, 1 – Tel. 972 420 913 – 17441 SANT MARTÍ SAPRESA)

Restaurant LA CROSA
(Plaça de la Crosa, 1 – Tel. 972 473 155 – 17183 SANT DALMAI)

Restaurant CAN GROS
Ctra. de Santa Coloma, s/n.
Tel. 972 473 394 17183 SANT DALMAI (Girona)

Restaurant L'EMPALME
(Ctra. de Santa Coloma, s/n – Tel. 972 473 241 – 17185 VILOBÍ)

Rostisseria - Restaurant CAN XAVI
(Plaça Vella, 8 – Tel. 972 473 789 – 17185 VILOBÍ)

MIRADOR DE L'AEROPORT
Ctra. de l'Aeroport, Veïnat de les Bòries, Tel. 972 473 408 – 17184 SALITJA

II NIT GASTRONÒMICA DE LA BOTIFARRA DOLÇA I EL CAVA

Dissabte 26 de febrer
SANT DALMAI
Hora: 9 del vespre
Lloc: Pavelló polivalent

TASTETS DE LA CUINA DE LA BOTIFARRA DOLÇA

- Bacallà a la llauna amb botifarra dolça esparrecada
- Calçots escabetsats amb botifarra dolça
- Montadito de botifarra dolça a la cervesa
- Empanada de botifarra dolça amb espinacs, panes i ou
- Botifarra dolça amb olives negres i ceba

TASTETS COMPLEMENTARIS

- Pollastre amb escamarlans
- Botifarra picant al forn

POSTRES

- Pomes capsades de Salitja
- Rajol de Salitja

Amb la col·laboració de Les Cuineres de Salitja i de Gemà Coenders

ENTRADA

Adults: 10 € — 6 tiquets /
Mainada: 7 € — 5 tiquets

RESSOPÓ

Homenatge als carnisers
Lliurament del Premi Botifarra Dolça 2011
Concert i ball COUNTRY

XIV FIRA-FESTA DE LA BOTIFARRA DOLÇA

Diumenge 27 de febrer
SALITJA
Plaça Major i Els Delmes

MATÍ

A les 8: Inauguració de la FIRA DE PRODUCTES ARTESANALS
I MOSTRA D'OFICIS ANTICS.

A dos quarts de 9 (inscripcions) i a les 9 (sortida): IX VISITA GUIADA AL VOLCÀ DE LA CROSA. Caminada popular. Aproximadament són 6 Km. Preu de 5 euros (inclou esmorzar i obsequi commemoratiu).

A le 10: Exhibició eqüestre a càrrec de l'Hípica Can Grabiell

A les 11: MISSA en honor a SANT VICENÇ, copatró de Salitja.

EXHIBICIÓ DE GOSSOS ENSINISTRATS, a càrrec de la Residència Canina CAMPDORÀ

v TRACTORADA AMB MÀQUINES ANTIGUES DE SALITJA, per l'Associació de Tractoristes de Màquines Antiques.

INFLABLES I JOC D'EN PORQUÍ

A dos quarts d'1: TAST de la CUINA DE LA BOTIFARRA DOLÇA oferta pels restaurants col·laboradors.

Venda d'ESPECIALITATS I FUETS DOLÇOS I RATAFIA
Hi haurà servei de bar i entrepans. Es podrà dinar als restaurants col·laboradors amb reserva prèvia al mateixos restaurants.

En aquesta edició la Fira-Festa disposa de carpa gran.

TARDA

De 3 a 6: 10è. TALLER INFANTIL.

A dos quarts de 4: Recepció de les coques de l'XI CONCURS DE COQUES DE BOTIFARRA DOLÇA.

AUDICIÓ DE SARDANES amb la cobla LA PRINCIPAL DE BANYOLES.

A les 4: deliberació del jurat del CONCURS DE COQUES i, tot seguit, DEGUSTACIÓ.

A dos quarts de 5: ESPECTACLE INFANTIL I PER A GRANS.
LLIURAMENT DE PREMIS DEL CONCURS DE COQUES.
FI DE FESTA.

En cas de mal temps els actes possibles es faran al pavelló de Sant Dalmai. L'organització es reserva el dret de canviar el programa si per causes imprevistes s'hi veié obligada.

Aquest any, per tota la gent que vulgui col·laborar econòmicament amb la Fira-Festa, hi haurà a la venda productes característics; a part de les típiques samarretes hi haurà paravents, davantals, pitets, bosses per a la compra ecològiques i ratafia de la Botifarra Dolça.

També hi haurà una taula de recollida de signatures per al Casal Indeps Infantil, a favor de poder obrir els Delmes per la mainada durant l'hivern.

Hi esteu tots convidats!

CARNISSERIES

COL·LABORADORES

- CAN LIRI (Vilobí),
- PLA (Vilobí),
- BOADA PORCEL (Vilobí),
- MARCEL (Sant Dalmai),
- CONSOL (Mercat de Salt),
- CAN VALLS (Sant Martí Sapresa),
- SÚPER – FORN DE PA (Salitja),
- FORNELLS OLIVETS (Aiguaviva),

ESTABLIMENTS COL·LABORADORS

- AGROBOTIGA EL FORN (Vilobí),
- SELECCIÓ REGISA (Riudellots de la Selva),
- SANT DALMAI S.A. (Sant Dalmai)
- "LA CAIXA" (Vilobí)
- AGROPECUÀRIA MAS BES (Salitja)

Sant Dalmai estrena pistes de petanca i es forma la colla Sant Llop-Les Fonts

Alguns membres de la colla de petanca Sant Llop-Les Fonts, amb la regidora dalmaiensa Jèssica Vilert, estrenant les noves pistes

A Sant Dalmai s'ha format la colla de petanca Sant Llop-Les Fonts. Es van estrenar amb el Campionat de petanca de Festa Major el dia 4 de desembre del 2010, inaugurant oficialment les tres noves pistes que s'han construït a l'entorn del pavelló. Els de la colla Sant Llop-Les Fonts van convidar el Club de Petanca Santa Margarida i el matí va començar amb un esmorzar de germanor per agafar forces i combatre el fort fred que feia. L'afició a la petanca va creixent per tot el municipi, especialment entre la gent gran, si bé cada vegada són més la gent de mitjana edat i els joves que s'hi apunten.

Aspecte de les noves pistes de petanca a Sant Dalmai

Mar Domingo guanya el concurs fotogràfic per als joves i Màxim Giménez guanya el concurs de fotografia Calendari 2011

Màxim Giménez (Calendari 2011 de Vilobí d'Onyar) i Mar Domingo (felicitació de Nadal de l'Ajuntament) van ser els guanyadors dels concursos de fotografia anuals, entre una seixantena d'obres presentades. El guanyador de l'edició anterior, Miquel Teixidor, va formar part del jurat. Els guanyadors dels accessits van rebre un obsequi durant una cerimònia en què es van comentar alguns 'secrets' de les fotografies.

LA FOTOGRAFIA DE CADA MES EN EL CALENDARI 2011

Foto de família amb guanyadors del concursos de fotografia, amb la regidora Mercè Sais, a la sala de plens de l'Ajuntament.

Les obres guanyadores: la portada del Calendari 2011 i 'tosques i grèvol', la fotografia que il·lustra la felicitació de l'Ajuntament

Màxim Giménez, rebent el premi del concurs de mans de la regidora Mercè Sais; i Mar Domingo, amb Mercè Sais i l'alcalde

Gospel i fins a una dotzena d'espectacles s'han programat a Can Sagrera durant la temporada tardor-hivern

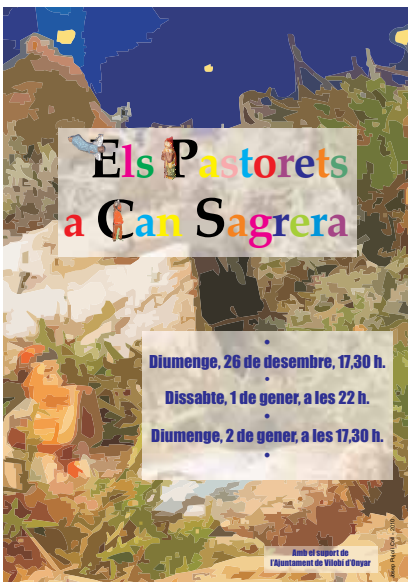
La programació de la sala Can Sagrera de Vilobí ha aplegat fins a una dotzena d'espectacles variats, tant pel gènere com per les edats. Una de les actuacions més destacades va ser el concert de gospel del mes d'octubre i el concert de música de cobla el novembre. El cinema també ha tingut protagonisme amb els passis de pel·lícules per a nois i noies a l'octubre, novembre i desembre; així com el teatre, tant de companyies foranes com de locals, amb l'obra que va representar el grup de Pas d'Funk i amb el cicle dels Pastorets, que ja s'espera cada tombant d'any. Amb alguns espectacles encara programats per al febrer, pròximament es distribuirà el programa de mà dedicat a la temporada primavera-estiu 2011.

ACCÈSSITS DEL CONCURS DE FOTOGRAFIA CALENDARI 2011

Gener: JORDI PAGÈS PUIG
 Febrer: MÀXIM GIMÉNEZ
 Març: MARIA PAU TEIXIDOR XARGAY
 Abril: VICENTE VICENTE MARTÍN
 Maig: FÈLIX SÁNCHEZ PATERNA
 Juny: JORDI GISPERT TABERNER
 Juliol: DOLORS XARGAY BAYÉ
 Agost: FÈLIX SÁNCHEZ PATERNA
 Setembre: DOLORS XARGAY BAYÉ
 Octubre: ANNA TORRENT VILA
 Novembre: VICENTE VICENTE MARTÍN
 Desembre: JORDI GISPERT TABERNER

Moment de l'actuació de Gospelians a Can Sagrera, durant el concert 'Negro spirituals & Gospel' del dissabte 16 d'octubre

Fotos: Joaquim Puigvert
Cartell: Josep Pujol

Repartiment per ordre d'aparició

Àvia	Eva Codina
Lluquet	Salvador Riumallor
Rovelló	Francesc Colomé
Satanàs	Dani Rovira
Llucifer	Tònia Torrubia
Supèrvia	Laia Jiménez
Ira	Tània Rodríguez
Golosia	Judith González
Enveja	Alba Planas
Luxúria	Jèssica Camacho
Peresa	Marta Moreno

Avarícia

Adrià Feliu
Adrià Rovira
Eduard Bayer
Xevi Lòpez
Joana Pèlach
Toni Noguera
Josep Borrell
Gerard Saus
Oleg Riumallor
Adrià Ribas
Martí Ribas
Marçal Coll

Dimoniet
Fogainer

Àngel Miquel

Jeremies

Marta

Jepó

Anam

Joanoi

Pastor

Pastor

Pastor

Pastor

Pastor	Bernat Coll
Pastor	Sergi Camacho
Pastor	Gerard Mir
Pastor	Raquel Mir
Pastor	Íngrid Roca
Simeó	Nil Matamala
Verge Maria	Aida Saus
Sant Josep	Jaume Jaume
Getsé	Germà Coenders
Isabeló	Sandra Rovira Jessica Ball-Ilosera
Àngel Gabriel	Pau Borrell
Nen Jesús	Genís Colomé

Direcció	Esteve Navarrete
So	Raquel Jurado
Il·luminació	Joan Matamala
Perruqueria	Mercè Dilmé Eva Codina
Vestuari	Maria Bosch Raquel Jurado
Maquillatge	Dani Rovira
Disseny Escenografia	Josep Pujol

Nota:

Aquest any des de la companyia que fem Els Pastorets volem agrair a en Josep Pujol el disseny dels nous decorats que esperem ens acompanyin molts anys.

Moments de la inauguració de l'exposició d'Òmnium a can Roscada, en què es van recitar textos de català medieval (Turmeda), modern (Maragall) i actual (Els Manel), perquè, precisament es comprovés que els català és una llengua viva.

Una exposició organitzada per Òmnium Cultural de la Selva es presenta a Vilobí

La inauguració de l'exposició Realitat i Vitalitat de la Llengua Catalana va congregat desenes de persones a Vilobí d'Onyar el propassat 29 de desembre. L'acte, que va ser presentat pel president de la seu comarcal de la Selva d'Òmnium, va comptar amb la presència d'una trentena d'assistents que van escoltar amb atenció les paraules d'agraïment del mateix president, així com les d'un altre membre d'Òmnium La Selva, que va fer una explicació sobre els punts claus de l'exposició i va remarcar la importància de mantenir viva la flama de la nostra llengua. Finalment, la regidora de Cultura de l'Ajuntament de Vilobí d'Onyar va tancar l'acte agraint a Òmnium la seva feina pel país així com haver escollit Vilobí per fer-hi un acte i una exposició sobre la llengua catalana.

Intervenció de la regidora Mercè Sais en la cloenda de la inauguració de l'exposició: REALITAT I VITALITAT DE LA LLENGUA CATALANA Sala d'actes de Can Roscada Dimecres, 29 de desembre del 2010 (8 del vespre)

Responsables d'Òmnium Cultural a la comarca de la Selva,

Veïnes i veïns del municipi,

Sigueu benvinguts a Can Roscada de Vilobí d'Onyar.

Primer de tot, des del nostre municipi petit (de poc més de 3.000 habitants) volem donar les gràcies perquè aquesta exposició itinerant faci una estada de 18 dies a Vilobí d'Onyar. L'exposició Realitat i vitalitat de la llengua catalana, que es va inaugurar fa poc més de dos anys i que va voltant el país, arriba ara a Vilobí d'Onyar, de la mà d'Òmnium Cultural i de la Federació d'Organitzacions per la Llengua Catalana. Per tant, gràcies per

organitzar aquesta important exposició i gràcies per portar-la a Can Roscada.

En els nostres tres pobles (Vilobí, Salitja i Sant Dalmai) fem tot el que podem perquè la llengua catalana sigui una realitat i mantingui la vitalitat cada dia. Òbviament, en el nostre municipi es pot dir encara que el català és la llengua 'pròpia' (com en diem fa uns anys) o que és la llengua 'vehicular' (com sembla que se'n diu ara). A Vilobí d'Onyar, el català és la llengua vehicular a l'escola i a la Llar d'Infants, als comerços i en les activitats econòmiques, al carrer, en les activitats associatives, en els espectacles i en la vida cultural, a l'Ajuntament i en els serveis municipals. Però mantenir aquesta realitat i aquesta vitalitat no és fàcil ni senzill i requereix compromís.

Tot i que la llengua d'ús a Vilobí d'Onyar és, molt majoritàriament el català, som conscients que la nostra normalitat lingüística local està amenaçada en el present i no estarà garantida en el futur si

no assolim també una normalitat lingüística nacional, a nivell de tot el país.

Les institucions judicials i els grans mercats econòmics, no sempre ens són favorables. Al contrari, sembla sovint que la nostra llengua els faci nosa. D'altra banda, les onades migratòries que acollim, requereixen que tots tinguem la voluntat de salvar la nostra llengua i que ho sapiguem fer amb els instruments de què disposem, que són limitats. El resultat final l'hem de donar per bo, perquè tenim una llengua amb mil anys d'història i és una llengua viva. Però hi ha moltes alertes enceses i no és segur que la realitat i la vitalitat del català siguin infinites si no hi posem molta voluntat i si n'hi tenim una mica de traça.

Des del nostre municipi petit hi posem el nostre petit gra de sorra. Des d'Òmnium i des de la FOLC, recolliu tots els petits i els no tan petits grans de sorra, per tal que serveixin en la construcció d'un present i d'un futur més sòlids per a la llengua catalana.

Des de l'Ajuntament i en nom de tota la gent de Vilobí, de Salitja i de Sant Dalmai, confiem que l'exposició Realitat i vitalitat de la llengua catalana contribueixi a fer el català una eina social encara millor, a nivell local i a nivell de tots els territoris de parla catalana.

Agraeixo la vostra assistència avui i la de totes les persones que vistran aquesta sala en els pròxims dies.

I declaro inaugurada a Vilobí d'Onyar l'exposició Realitat i vitalitat de la llengua catalana.

Gràcies per la vostra atenció.

La Pubilla (Anna Cornellà), l'Hereu (Diego Cardozo) i la regidora de Cultura, Mercè Sais.

Informació ciutadana sobre les millores en arbrat i enllumenat de la plaça del Pla

Els veïns i veïnes de la plaça del Pla de Vilobí van participar en una reunió informativa per tractar sobre les actuacions en matèria d'arbrat, enllumenat i mobiliari urbà, que estan previstes per tal de millorar aquest espai públic. Per part de l'Ajuntament, a la reunió hi van assistir Bartomeu Torrent (tècnic municipal), Josep Salvi (tècnic de jardineria) i Olga Guillem (alcaldessa de Vilobí d'Onyar).

La sessió, de menys d'una hora de durada i que es va desenvolupar al migdia del dilluns dia 15 de novembre a la mateixa plaça del Pla (sota una carpa muntada especialment per a l'ocasió), va servir per recollir les opinions i propostes dels veïns i poder-les incorporar en el projecte de millora urbanística d'aquest cèntric espai públic i residencial.

Aspecte de la reunió de veïns i tècnics a la plaça del Pla

Un conte escrit per nois i noies de Sisè curs de l'escola Josep Madrenys queda finalista en un concurs, el publiquen i destinen els beneficis del llibre a infants amb necessitats

Nàdia Garcia i la classe de Sisè

La idea d'escriure aquest conte va sorgir a l'octubre quan, per casualitat, va arribar-me un mail on s'anunciava que la fundació Crecer jugando juntament amb RNE iniciava el VII concurs de contes solidaris, englobats dins la iniciativa Un juguete, una ilusión. L'objectiu d'aquesta iniciativa és defensar el Dret dels nens a poder jugar, mitjançant l'enviament de joguines a països en vies de desenvolupament.

Malgrat ser la primera vegada que tenia notícia d'aquest concurs, des del principi vaig creure que treballar amb la classe sobre aquest projecte seria molt interessant. La temàtica del conte havia de versar sobre un grup d'escolars que viatgen a un país en vies de desenvolupament i ofereixen alguna joguina als nens d'allà.

El fet d'escriure el conte conjuntament entre tota la classe, no només implicaria que els alumnes haurien de realitzar una recerca per a aprendre els trets culturals del país objecte del tema, sinó que a més es potencia-

ria molt el valor del treball en grup, així com la integració i la síntesi de les idees que aportés cada nen dins la trama. El concurs en si mateix era el de menys.

El procés d'escriptura va ser laboriós, ja que els nens es dividien en grups i plantejaven diferents inicis, nusos i desenllaços que s'escollien conjuntament. El resultat va deixar-nos a tots molt satisfets tant per l'experiència en si, com per la participació en un projecte solidari i per tot el que hem après.

La sorpresa va venir quan, a principis de desembre, ens van donar la notícia que el conte havia estat escollit entre un dels 5 finalistes de més de 1.200 contes d'arreu d'Espanya. L'escola Josep Madrenys era l'única representació catalana dins dels escollits. No ens ho podíem creure, a partir d'aquest moment la mobilització per a votar a través d'internet va ser massiva.

Al final, tot i no resultar guanyadors, volem compartir amb vosaltres el conte que amb tanta il·lusió hem fet.

Una extensa notícia publicada al 'Diari de Girona' l'últim dia de l'any

Amb data 31 de desembre el Diari de Girona va publicar una extensa notícia amb el títol 'Vilobí d'Onyar contra el Suprem', que pel seu interès reproduïm íntegrament a continuació.

La notícia informa que l'alcalde Guillem ha explicat per carta al president Mas que l'escola de Vilobí d'Onyar ha quedat finalista en un concurs en castellà.

Diari de Girona

Catalunya ha celebrat aquest Nadal amb una sentència del Tribunal Suprem que diu que el castellà juntament amb el català també ha de ser una llengua vehicular a l'escola. L'alcalde de Vilobí d'Onyar rebutja aquesta decisió del jutge i assegura que la competència lingüística dels alumnes de sisè escolaritzats a l'escola del poble van quedar entre els cinc finalistes en un concurs de contes i que, a més, van optar per presentar-s'hi en castellà.

Des que es va posar en marxa el model educatiu de la immersió lingüística a Catalunya hi hagut debats i demandes de diferents sectors per reclamar més presència del castellà a les escoles catalanes. Un fet que ara, amb la sentència del Tribunal Suprem es vol duu a la pràctica convertint el castellà en llengua vehicular a a l'escola juntament amb el català. Aquest fet ha indignat molts sectors de la societat catalana i a escala local, Vilobí d'Onyar vol dir la seva i mostrar la seva indignació vers aquesta decisió judicial.

L'alcaldesa de Vilobí d'Onyar, Olga Guillem (CiU), en una carta adreçada al nou president de la Generalitat de Catalunya Artur Mas rebut al Tribunal Suprem a través d'un cas que afecta l'escola Josep Madrenys del municipi. Una col·legi com en la majoria de municipis petits on la majoria d'alumnes i docents són catalanoparlants i que en el seu dia van optar per participar en un concurs de contes a finals del 2010 de Ràdio Nacional de Espanya i la Fundació Crecer Jugando.

El curiós del cas és que van presentar el seu projecte en llengua castellana- quan s'hi podien presentar en totes les llengües de l'Estat- i com diu Guillem, van quedar entre els cinc finalistes d'entre 1.199 contes presentats per 25.224 nens i nenes de 423 escoles de l'Estat espanyol.

Un fet que demostra, explica l'alcaldesa, que "la competència lingüística en llengua castellana dels nois i noies escolaritzats a l'escola Josep Madrenys de Vilobí d'Onyar no només està garantida pel model educatiu de Catalunya" i a més, el resultat en el concurs mostra la seva preparació lingüística.

Olga Guillem havia estat regidora d'Educació fins al canvi d'alcalde a Vilobí fa un any i l'àmbit de l'escola el coneix i ara assegura en la carta que aquest exemple pot servir al president de la Generalitat Artur Mas per utilitzar-lo com a argumentari del Govern en matèria educativa alhora de rebatre els arguments del Tribunal Suprem i defensa el model actual.

D'arguments en contra d'aquesta sentència, no només els diu Vilobí sinó que a la Selva aquest dimecres [29 de desembre] l'Ajuntament de Santa Coloma va aprovar una moció on es demana al Govern de la Generalitat que mantingui l'actual model d'immersió lingüística, que rebutgi les sentències del Tribunal Suprem i que continuï aplicant la Llei d'Educació de Catalunya.

La carta de l'alcaldesa al president de la Generalitat

La Junta de Govern de Vilobí d'Onyar també va aprovar,

a principis de gener, una moció adreçada al Govern de la Generalitat demanant que es continuï aplicant la Llei d'Educació de Catalunya. A banda de la moció, a finals de desembre l'alcaldesa mateixa va enviar al president Mas la carta següent:

Molt Hble. Sr. Artur Mas i Gavarró
President de la Generalitat de Catalunya
Plaça de Sant Jaume, 4 (Palau de la Generalitat)
08002 Barcelona

Molt Honorable President,

En relació amb el tema de les recents sentències del TS sobre la presència de la llengua espanyola a les escoles de Catalunya, us facilitem una informació puntual que us pot interessar en l'argumentari del Govern en matèria educativa.

L'escola pública Josep Madrenys ha participat a finals del 2010 en el VII Concurso de Cuentos Solidarios, que organitzen Radio Nacional de Espanya i la Fundació Crecer Jugando, en el marc de la

Imatge dels nois i de les noies de Sisè curs de l'escola Josep Madrenys de Vilobí d'Onyar durant el viatge literari que van fer al cor d'Àfrica l'any 2010, amb la mestra i alguns dels seus nous amics malians.

campanya Un Juguete, Una Il·lusió, presidida per S.A.R. la infanta Elena.

El nostre conte, presentat per la classe de Sisè Curs de la nostra escola, no va guanyar el Concurs, però va quedar entre els cinc finalistes, d'entre 1.199 contes presentats per 25.224 nens i nenes procedents de 423 escoles de l'estat espanyol.

En resum, que una escola de Catalunya, amb una majoria d'alumnes, famílies i docents catalanoparlants, en un municipi petit amb hegemonia de la llengua catalana, es presenta a un Concurs de Contes d'àmbit estatal (que en les bases permetia totes les llengües de l'estat), opta per presentar-se amb un text en llengua castellana i queda entre els cinc finalistes.

La competència lingüística en llengua castellana dels nois i noies escolaritzats a l'escola Josep Madrenys de Vilobí d'Onyar no només està garantida pel model educatiu de Catalunya, sinó

que, com ho demostra el fet de quedar finalistes entre centenars d'escoles d'Espanya, els resultats finals són obvis.

Confio que aquest exemple us serveixi en la defensa del nostre país.

Us desitjo molt d'èxit en la vostra funció al front de la Generalitat i us saludo molt afectuosament.

OLGA GUILLEM i PUJOL
L'alcaldesa

El conte es publica en llibret i els beneficis es destinen a entitats benèfiques

El conte En el corazón de África s'ha publicat recentment en forma de llibret de 24 pàgines i els beneficis que s'obtingui de la venda (3 euros l'exemplar) aniran destinats a entitats benèfiques.

En la mateixa publicació, que es pot adquirir a l'establiment Ca la Joana, s'explica que «Els alumnes

de Sisè curs donaran part dels diners obtinguts amb la venda d'aquesta publicació a entitats benèfiques, perquè siguin destinats a infants amb necessitats.»

Pel que fa als autors de l'obra, tutelats per la mestra de Sisè curs Nàdia Garcia, són:

Olga Albó i Vila
Miriam Badia i Nateras
Víctor Barroso i Atenza
Pau Camps i Sais
Marcos-Tomás Díaz i Tarragó
Alba Duch i Suy
Fausto Guailas i Guamán
Adrià Herrera i Pereira
Marc Jofré i Virolés
Kissima Kaira i Kaira
Edgar Malfeitos i Perez
Mariona Nierga i Hernández
Paula Noguer i Ball-Ilosera
Alba Parlón i Portero
Jorgina Pol i Guillem
Mar Puig i Serradell
Íngrid Roca i Pelàch
Maialen San Roman i Garcia
Clara Serrano i Jou
Bipanpreet Singh
Joan Tàssies i Subirats

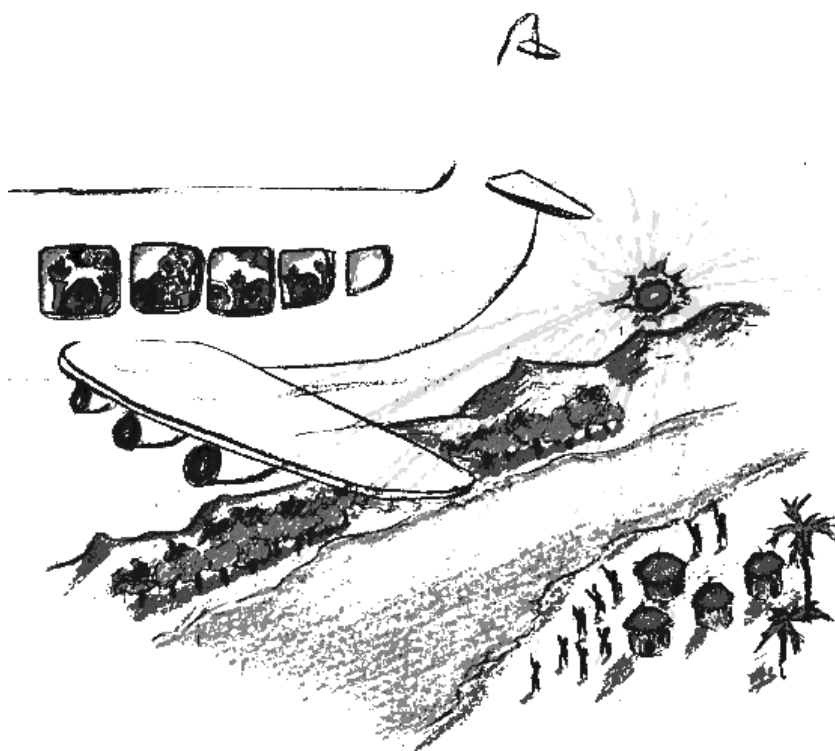
Al final del conte s'hi pot llegir aquest epíleg:

Este cuento ha sido escrito por los alumnos de sexto del colegio Josep Madrenys con la colaboración de su maestra.

Esperamos que os guste tanto leerlo como a nosotros haberlo escrito.

Os dejamos como recuerdo esta foto que nos hicimos antes de regresar (la que podeu veure a la pàgina anterior).

L'original del conte presentat al Concurs anava il·lustrat amb dibuixos com aquest, d'un avió, que simbolitza l'inici i el final del fil argumental de la narració (tal com sabeu els que ja l'heu llegit i com sabreu els que encara ho heu de fer).

Maria León estrena editorial amb el llibre 'Adéu avi', un conte per explicar la mort als infants

Eva Vázquez / EL PUNT

Pels nens, que acaben de treure el cap a la vida i són pura energia, la mort és un revés inconcebible. Fins que un dia se'ls apareix, i no l'entenen. Que algú desaparegui d'un dia l'altre és més que un misteri: és una alteració de la realitat intolerable, un desordre monumental en la seqüència previsible de les coses que els adults rarament saben explicar amb competència.

Maria León, que té dos fills, va haver d'explicar-los fa poc que el seu avi havia mort. El gran, que ja té 13 anys, ho va assimilar, però la Martina, que només en té 3, no ho comprenia. La seva relació havia estat molt estreta des del principi, perquè diuen a casa seva que l'avi, malalt de càncer, va sobreviure més temps del que li havien pronosticat per la felicitat que li donava aquella néta que, tot just havia après a caminar, corria sempre a posar-li una cadira sota els peus per ajudar-lo a descansar.

"Tenien una relació tan especial, que els he hagut de dedicar el primer conte", explica Maria León, que acaba d'estrenar una petita editorial a Sant Dalmai amb Adéu avi, un relat amb el qual vol ajudar els infants a enfrontar-se "amb naturalitat" a la mort de les persones que estimen.

L'autora, nascuda a Barcelona el 1970 però establerta a Girona des de fa

Fotos: Edicions León

vint anys, es va sorprendre que no existís cap conte que expliqués la mort de manera convincent. "Només vaig trobar un conte en anglès protagonitzat per una família de conills, però el problema és que la meua filla no és un conill", comenta.

Amb Adéu avi, il·lustrat per Abigail Márquez, estrena no només el seu propi segell, Edicions León, sinó també la col·lecció La Martina, una sèrie de contes inspirats en la seva pròpia filla amb què vol plantejar temes d'actualitat accessibles a la mainada. El proper títol serà El meu germà té dos pares.

El llibre 'Adéu avi' va ser exposat i projectat al pavelló de Vilobí el desembre passat.

Visca els tres Reis de l'Orient...!

Gran part dels joves del municipi que van col·laborar a la Cavalcada de Reis fent malabars, tocant el tambor, tirant paperets, portant torxes... Foto: Pau Borrell

Els Reis de Vilobí d'Onyar no arriben amb camells, que arriben en carrosses guiades per tractors. Són carrosses amb gran lluminària que es veuen arribar de lluny. Els Reis de Vilobí d'Onyar saben que els nens i nenes els esperen a Salitja i a Sant Dalmai i a Vilobí i, per això, fan un recorregut llarg i es passen tant de temps com calgui a cada poble. Perquè els Reis han de saber si cada nen i cada nena s'han portat bé durant l'any, si han fet bondat i si no han fet enfadar els pares i les mares. I les nenes i els nens, amb les mares i els pares, canten una cançó per als Reis, i altres porten fanalets perquè en la fosca de la nit els Reis no es despistin i passin de llarg. Quan els Reis se'n tornen cap a l'Orient, amb la feina feta, van seguint un estel amb cua que és el que més brilla al cel. És l'estel dels paradisos tous.

La Fira de Nadal

Un dels primers actes que anuncien el cicle festiu del Nadal a Vilobí d'Onyar és, justament, la Fira de Nadal, que es fa al carrer i que s'omple de paradetes. No hi falten els formatges i les fruites dolces, les peces de roba i els complements, els petits regals o les paperines de xurros. A la Fira també s'hi pot anar per jugar amb els inflables o per fer una passejada a cavall d'un burro. El 2010 ha estat el segon any de la Fira de Nadal a Vilobí i també el segon any en què tota la penya del Pas d'Funk ens ha obsequiat amb un musical original basat en una llegenda local, La profecia Màuser 2. El dissabte 18 de desembre, un matí amb molt de fred, es va fer la Fira de Nadal i va començar el Nadal, amb els Pessebre Vivent, el Concert, el Tió, els Pastorets i els Reis. I llums als carrers.

Foto: Pau Borrell

Dones del Bagastrà va convocar l'acte reivindicatiu contra la violència masclista

Fragment del Manifest contra la violència masclista, fet per l'associació Dones del Bagastrà (25 de novembre del 2010)

«Fer un manifest en contra de la violència masclista no és tan senzill com sembla... perquè què dir que no s'hagi dit ja?

Com podem fer veure que és un disbarat que morin aquest any més dones a mans de la seva parella que l'any passat, quan semblava que s'havia fet el tomb?

Que no és de sentit comú?

Les xifres són realment esfereïdores: Amnistia Internacional assenyala que al món, una de cada 3 dones pateix abusos al llarg de la seva vida, i el 70% de les dones assassinades ho han estat a mans de la seva parella o ex parella.

A Catalunya ja són 13 les dones mortes enguany per violència masclista.»

El municipi de Vilobí d'Onyar recull més de 2.000 euros a favor de la Marató de TV3

El municipi de Vilobí d'Onyar ha recollit en l'edició del 2010 la quantitat de 2.147 euros amb motiu de la Marató de TV3. El municipi ha col·laborat amb la Televisió de Catalunya organitzant diversos actes, especialment els que van tenir lloc el dissabte dia 11 a la tarda al pavelló de Vilobí i, diumenge dia 12 al matí, al pavelló de Sant Dalmai.

El Tió, la Quina, el carter Reial i una innocentada

Alguns actes que no poden faltar en el cicle de Nadal són el Tió (vaja, els tres tions), les quines (la segona i més gran organitzada pels Vilobí Màgics i pel Club de Bàsquet Vilobí), l'arribada del carter Reial (convidat pels Llobatons de Sant Dalmai) i, menys freqüents, les innocentades. El 28 de desembre van aparèixer uns papers enganxats a les parets anunciant que J.K. Rowling (autora de la popular novel·la Harry Potter) firmaria exemplars del seu últim llibre als baixos de Can Roscada

Diversos aspectes de la Festa de la Marató de tv3 al pavelló de Vilobí, en què hi va haver atraccions per a tots els gustos i edats.

Crònica gràfica del Pessebre Vivent

El Pessebre Vivent de Vilobí, organitzat per la Catequesi, és una representació de visita obligada. A diferència d'altres espectacles, que repeteixen les representacions, el Pessebre Vivent és de funció única i d'entrada gratuïta. Les cues per fer el recorregut són característiques, però l'organització és perfecta, així com el resultat. El diumenge 19 de desembre, més de seixanta figurants van representar el Pessebre Vivent a la plaça Vella (les obres estaven gairebé enllestides, com s'havia predit). L'anunciació, això sí, es va fer des del campanar de l'església de Sant Esteve, on ja s'havia fet en alguna altra edició que encara es recorda. Probablement, el Pessebre Vivent de Vilobí sigui l'espectacle més multitudinari de tots els que es fan i es desfan al municipi; i, a més, de baix cost.

La tercera edició del Concurs de Pessebres permet la participació virtual i el vot electrònic

La tercera edició del Concurs de Pessebres de Nadal de Vilobí, Salitja i Sant Dalmai ha tingut com a novetat la incorporació de les noves tecnologies.

D'un costat, la participació s'ha pogut fer a través de correu electrònic. Calia fer dues fotografies del pessebre i fer-les arribar a l'adreça tosquiija@vilobidonyar.cat

D'altra banda, també es podia fer la votació electrònica, ja que les imatges rebudes quedaven exposades a la web municipal amb un número d'ordre com a identificador.

La participació (similar a les dues edicions anteriors) ha estat de 14 pessebres concursants. Quant a la votació, s'han rebut 97 vots per correu. El guanyador (el pessebre amb el número 9) es va decidir el dilluns 3 de desembre a Sant Dalmai, fent mitjana entre els vots electrònics i els vots (una seixantena) presencials.

Participants, per ordre de presentació, el III Concurs de Pessebres de Nadal de Vilobí, Salitja i Sant Dalmai

1. Marina, Janina, Anna, Dúnia, Pau, Bernat, Clara i Robert (El Racó de l'Artista)
2. Afra Pascual i Berta Pascual
3. Can Trias
4. Jordi Bofill i família
5. Can Trias
6. Pau i Joel Camps i Sais
7. Can Trias
8. Família Pol
9. Alaric Abad i Ros
10. Aleix Viñolas Puig
11. Maria Viñolas Puig (La Coma Vella)
12. Can Bes de Salitja
13. Manel Casas Pla i Anna Casas Pla
14. Carles i Núria Cornellà i Molins

Foto de família, a Sant Dalmai, amb alguns dels participants en la tercera edició del Concurs de Pessebres de Nadal. I el noi Alaric Abad i Ros, rebut de la regidora Mercè Sais el premi del pessebre guanyador..

Per regla general, els pessebres vistos en la realitat superen de llarg els pessebres vistos en fotografia, per això cal tenir en compte que darrera de cadascuna d'aquestes imatges hi ha molta feina i molt més d'enginy que no sembla.

Els dos pessebres conventuals de les monges clarisses de Vilobí

El convent de les monges clarisses de Vilobí fa cada any un pessebre de grans dimensions, i que sempre s'assembla però sempre és diferent. És un pessebre que es pot visitar i val la pena fer-ho (res a veure amb els diorames, que també tenen gran mèrit). I al bosquet d'accés al convent, les monges també hi fan un pessebre.

per Dani Saus

www.danisaus.blogspot.com

És Nadal un altre cop

Aquesta societat es queixa cada cop més de les festes de Nadal. Que si es fan llargues, que si t'has de gastar massa calés entre menjars i regals, que els dinars i sopars són un malson perquè has de compartir taula amb aquell cunyat, sogre o parent llunyà a qui no suportes però prou que te n'amagues de dir-li.

Ben rumiat, que és el Nadal? Per a molts, el millor del Nadal són les vacances (els que les fan, per suposat). Pels catòlics més devots potser són els millors dies de l'any, ja que se celebra el naixement del fill de Déu (però si tornem al punt anterior ens adonem que, a les últimes dècades, l'ànima de les festes religioses ha anat perdent el seu significat i ha estat reemplaçada per la seva festivitat).

Ni cal dir que pels nens és el moment en què la monarquia oriental de ses majestats els reis d'Orient (o en el seu defecte, el terratinent lapó anomenat Pare Noel) ofereix la cara més humana del seu poder governamental per reblir-los de regals.

Diu el tòpic que és l'època en què hem de ser més generosos amb els altres, que hem de compartir i mostrar els nostres sentiments més bons. En comptes d'això ens dediquem a afartar-nos de torrons i sopa de galets i engreixar-nos (encara més) uns quilos.

Però com que aquest és un article d'opinió més que d'anàlisi, el deure d'un servidor és donar el seu parer sobre el tema en qüestió.

El Nadal, de fet, és una suma de tot el que he esmentat anteriorment. Per mi és una tradició anual de la qual, com fa tota la gent de seny, procurem treure'n el millor possible.

Fer cagar el Tió perquè el pobre estovat a cops de bastó ens doni alguna cosa a canvi, és quelcom que té cert encant rural i a més a més és una tradició molt nostrada.

La cavalcada de Reis és una altra d'aquelles coses que perduren en el temps i que deixarien un buit històric si prescindíssim d'elles. Perquè, pobles petits com els nostres tres, quines altres possibilitats tindrien de rebre anualment la visita de caps d'estat que no fossin els preferits pels nens? Ja poden passar de llarg Obama,

el Papa o Messi, si vénen Melcior, Gaspar i Baltasar. Bé, Messi potser no.

Què passa amb les nadales? Bé, sí, potser són un pèl carrinclones, però n'hi ha tantes que formen part de la música tradicional catalana i, moltes, escrites per cèlebres autors. Ara que l'escàndol del Palau de la Música ha fet tant mal, reivindicar amb seny la bona cançó catalana i la seva història no seria res dolent.

El menjar? Tots els succulents àpats que s'acostumen a fer per aquestes dates tan assenyalades? Segur que més d'un espera el Nadal només per assaborir una bona escudella i carn d'olla. Suposo que aquest és el motiu pel qual només es venen polvorons i torrons durant aquesta època; per l'emoció de l'espera.

L'evidència, però, és que el pitjor de Nadal és aquesta sobrecàrrega mediàtica que els poders fàctics ja fa anys que ens encolomen. És uns dels molts motius pels quals prefereixo viure a poble que a ciutat. A poble tens la il·luminació nadalenca poc abans de les festes. A segons quines ciutats, ja te la posen abans de novembre. Els grans magatzems (no diré noms, només que són uns que comencen per Hiper i acaben per Cor) et fan odiar les festes nadalenques des dels altaveus amb la seva hipocresia pseudohumanista, amb la qual t'intenten convèncer que compris els seus productes a un preu prohibitiu fent-los passar per gangues.

Quan entro al Novavenda o al Coaliment mai em fan el doble joc. No em diuen que he de ser millor persona i que per això és imprescindible que em gastis x euros en el seu establiment. El pitjor que he d'aguantar, en tot cas, són les nadales del fil musical. Ui, perdó! M'he fotut amb les nadales a pesar de defensar-les unes línies més amunt! Però bé, no intentava pas fer un enaltiment d'aquestes festes, sinó comentar-ne el millor, per molt que algunes coses sovint ens resultin pesades i repetitives.

Espero de tot cor que hagueu passat un bon Nadal, que els Reis (o l'egocèntric del Pare Noel) us hagin portat molts regals i poc carbó (a no ser que us el mereixéssiu) i, de pas, desitjar-vos a tots i a totes un felix 2011!

SANTA COLOMA DE FARNERS - GIRONA

(1) Realitza parada a l'IES Santa Coloma

De dilluns a divendres feiners	Santa Coloma de Farners	7.00	7.45	9.15	11.15	13.15	14.30 ⁽¹⁾	15.15	17.15	18.15	19.15
	Vilobí	7.15	8.00	9.30	11.30	13.30	14.45	15.30	17.30	18.30	19.30
	Salitja	-	-	9.35	-	13.35	-	15.35	-	18.35	-
	Sant Dalmai	7.20	8.05	-	11.35	-	14.50	-	17.35	-	19.35
	Aiguaviva	7.27	8.12	9.42	11.42	13.42	14.57	15.42	17.42	18.42	19.42
	Vilablareix / El Perelló	7.32	8.17	9.47	11.47	13.47	15.02	15.47	17.47	18.47	19.47
	Salt - Hospital	7.45	-	-	12.00	-	15.15	-	18.00	-	-
	Girona	8.00	8.40	10.10	12.15	14.10	15.30	16.10	18.15	19.10	20.10
	Santa Coloma de Farners	7.45	15.15			Santa Coloma de Farners	9.30	15.15			
	Vilobí	8.00	15.30			Vilobí	9.45	15.30			
Dissabtes feiners	Sant Dalmai	8.05	15.35			Sant Dalmai	9.50	15.35			
	Aiguaviva	8.12	15.42			Aiguaviva	9.57	15.42			
	Vilablareix / El Perelló	8.17	15.47			Vilablareix / El Perelló	10.02	15.47			
	Girona	8.40	16.10			Girona	10.25	16.10			
Diumenges i festius											

GIRONA - SANTA COLOMA DE FARNERS

De dilluns a divendres feiners	Girona	7.00	8.00	9.15	12.15	13.15	14.15	16.15	18.15	19.15	20.15
	Salt - Hospital	7.05	-	-	12.20	-	-	16.20	-	-	20.20
	Vilablareix - El Perelló	7.12	8.12	9.27	12.27	13.27	14.27	16.27	18.27	19.27	20.27
	Aiguaviva	7.17	8.17	9.32	12.32	13.32	14.32	16.32	18.32	19.32	20.32
	Sant Dalmai	7.25	8.25	-	12.40	13.40	-	16.40	-	19.40	-
	Salitja	-	-	9.40	-	-	14.40	-	18.40	-	20.40
	Vilobí	7.30	8.30	9.45	12.45	13.45	14.45	16.45	18.45	19.45	20.45
	Santa Coloma de Farners	7.55	8.55	10.10	13.10	14.10	15.10	17.10	19.10	20.10	21.10
	Girona	13.15	19.15			Girona	12.30	20.30			
	Vilablareix / El Perelló	13.27	19.27			Vilablareix / El Perelló	12.42	20.42			
Dissabtes feiners	Aiguaviva	13.32	19.32			Aiguaviva	12.47	20.47			
	Sant Dalmai	13.40	19.40			Sant Dalmai	12.55	20.55			
	Vilobí	13.45	19.45			Vilobí	13.00	21.00			
	Santa Coloma de Farners	14.10	20.10			Santa Coloma de Farners	13.25	21.25			
Diumenges i festius											

Coses d'abans i d'ara

© JOAQUIM PUIGVERT I PASTELLS

«S embla que s'han acabat aquelles obres que varen començar pel carrer Madrenys i que, per primera vegada, ens han ajudat a pagar des de Madrid.

El poble ha millorat, no hi ha cap dubte, només faltaria comprovar els desaigües en temps de pluges fortes.

I com que mai està de més revisar la història gràfica si la tenim a mà, aquí van unes imatges fotogràfiques d'èpoques diferents:

A la primera veiem la plaça Vella cap els anys vint del segle passat. Encara circulaven carros i al començament del carrer Onyar, sota el pou vell de la farmàcia, s'hi veuen restes d'un abeurador pel bestiar quan baixava a la vila.

A la segona, dels anys cinquanta i seixanta, hi veiem d'esquerra a dreta: la porta del garatge del cotxe d'enterrar morts, dues finestres on havia funcionat l'escola de pàrvuls i que jo en puc donar fe ja que vaig assistir-hi. Continuant cap a la dreta veiem la memorable bomba d'aigua cap on eren

habituals, al sortir d'estudi, les corredisses per mirar d'arribar-hi primer a refrescar la gola. Després ve la porta de l'Ajuntament que estava situat al primer pis, la casa d'en Genís i al final la torre homònima que donava a la plaça Nova i que no s'havia d'haver enderrocada mai: no us la imagineu ara ben enllumenada les nits d'estiu? Que n'expliquen de coses les imatges, si les sabem interpretar!

I les dues últimes fotos ens mostren com s'estan acabant les obres al darrera de la Casa de la Vila i la reinstal·lació d'un dels tres pedrissos que hi havien hagut al davant de la farmàcia. Que serveixi, si s'escau, per reposar-hi una estona, però jo el veig més com un monument als molts pedrissos, abans habituals a totes les cases. Era corrent parar-hi el sol a l'hivern i, sobretot, fer-hi tertúlies les nits d'estiu amb els

vilatans del carrer, a vegades fent rotllana al voltant d'una síndria o un meló que abans havíem refrescat dins una galleda a baix del pou.

Abans teníem temps per a tot, avui en canvi sols tenim lleure per mirar la tele o córrer amb cotxe.»

